

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!

Jen svorným Bůh požehnáva.“
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIII. — Číslo (No.) 30.

Saturday August 13, 1988 (Sobota 13.8.1988)

Tradicionalistický arcibiskup Lefebvre se odloučil od Vatikánu

Arcibiskup Marcel Lefebvre, francouzský biskup, který pracoval po dlouhá léta v afrických misiích, byl od skončení 2. Vatikánského sněmu - tedy celých 20 let - ve sporu s Vatikánem, protože nesouhlasil s jeho odhlasovanými reformami v katolické církvi. Proto letošního 30. června nakonec vysvětil pro své extrémně tradicionalistické hnutí „Kněžského bratrstva svatého Pia X.“ čtyři biskupy, ačkoliv mu to Vatikán výslovně zakázal. Podle církevního práva se tím odloučil od římskokatolické církve; protože nedbal papežovy autority a způsobil tím rozkol (schisma), automaticky byl z církve vyobcován (exkomunikován). Spolu s ním byli automaticky exkomunikováni také čtyři jím nově vysvěcení biskupové a jeden brazilský biskup na odpočinku, který se tohoto svěcení činně zúčastnil.

Složitá a neústupná osobnost biskupa Lefebvrea; které změny 2. Vatikánského sněmu zavedl a co v nich biskup Lefebvre spatřuje.

Arcibiskup Lefebvre, bývalý misionář v Gabónu v Africe, je znám jako velmi zbožný, vzdělaný a dobrácký člověk; přitom však má jednu charakteristickou vadu; je svéhlavý. Někteří jej charakterově přirovnávají k čilskému diktátoru gen. Pinochetovi, kterého Lefebvre upřímně obdivuje. Myslí-li, že jedná správně, že plní vůli Boží, nikým se nenechá pohnout, nikým si nedá poradit, ani ne samotným papežem, který pro katolické věřící křesťany je Kristovým náměstkem a rozhodným mluvčím na tomto světě. Lefebvre byl sverchované nespokojen s reformami 2. Vatikánského sněmu, které si vykládal svým způsobem jako projev „neomodernismu“ v církvi

jako výsledek nepřipustného náboženského liberalismu, a tedy jako odchylku od tradiční katolické víry. Pravdy křesťanské víry a zásady křesťanské mravnosti jsou neměnitelné a proto 2. Vatikánský sněm znovu plně zdůraznil jejich plnou a věčnou platnost, ale ani to Otce biskupa Lefebvra neuspokojilo. Obor církevní disciplíny, způsob předkládání Kristova evangelia světu, vnější formy modlitby a bohoslužby však nejsou neměnitelné a mohou být přizpůsobovány potřebám i psychologii současné doby. Proto například koncil provedl vhodné změny v liturgii a dovolil užívání moderních jazyků namísto latiny při mši svaté a při udílení svátostí. Mnohé obřady zjednodušil, aby byla lépe viditelná jejich podstata. Také ulevil různě předpisy čistě disciplinárního rázu, které byly na moderní dobu už příliš strohé. Tak byla velmi usnadněna postní pravidla, zjednodušeno udělování svátostí, pozměněny odpustkové modlitby. Tyto změny byly jistě žádoucí a legitimní. Biskupové, shromáždění na 2. Vatikánském sněmu, také volali po obrodě ekumenického hnutí. Katolíci byli vyzváni, aby byli zdvořilí a přátelští vůči členům jiných křesťanských společenství. Náboženské autority různých křesťanských církví měly mezi sebou vést doktrinární dialogy a tak si lépe uvědomit to, co měly společné. Katolické náboženské autority neměly zaujímat vůči autoritám jiných církví povýšenecký postoj; měly s nimi jednat jako s bratřími, ačkoliv nepřijímali jejich odchylné nauky a zůstávaly plně věrny své katolické víře. Papežové Pavel VI. a Jan Pavel II. veřejně několikrát přiznali, že v minulosti chování představitelů

Starost a zármutek se zračí
i v klidné tváři sv. Otce...

Tvrdohlavý, starý, zbožný arcibiskup Marcel Lefebvre světil ve
švýcarském Ecône bez papežova svolení čtyři „svě nové“ biskupy.

římské církve vůči těm, kteří se od církve odloučili, bylo aspoň v oboru lidských vztahů málo diplomatické, nelaskavé a někdy i očividně vadné. Papež Jan Pavel II. dokonce přiznal, že v případě Galileo Galilei se církev neoprávněně míchala do čistě vědních oborů, a že postoj Říma k našemu Janu Husovi i k německému Lutherovi byl výslednicí dobového myšlení, politicko-mocenských poměrů v tehdejší Evropě a nikoliv „předělání Kristovy bratrské lásky z evangelia v nauku nenávisti“, jakou je na př. v naší době třídní boj marxistů, nebo muslimský fundamentalismus šijitského Chomeiniho v Iránu. - Arcibiskup Lefebvre však považoval celé ekumenické hnutí, jak si je představoval 2. Vatikánský sněm, za pochybné a nepřipustné a nadále uznává za jediné platnou podmínku věčné spásy obrácení se na katolickou víru římské církve.

Biskup Lefebvre zakládá v r. 1970 „Kněžské bratrstvo sv. papeže Pia X.“ a první seminář ve Švýcarsku.

Rozhodl se tedy zamítnout nakonec celý 2. Vatikánský sněm. Už v roce 1970 založil „Kněžské bratrstvo svatého Pia X.“ a v Ecône ve Švýcarsku v diecézi Sion dal zbudovat seminář pro výchovu vlastních tradicionalistických kněží, kteří

mají ve všem plně zachovávat předvatikánské církevní formy. V pozdějších letech ještě založil své kněžské semináře ve Francii, v Anglii, v Západním Německu a ve Spojených státech. Celkem dosud vysvětil 205 kněží svého hnutí; naposledy vysvětil v Ecône 20. června 1988 16 novokněží. Během let si v různých zemích světa získal ke svému hnutí četné sestřičky a laické následovníky, kteří nebyli spokojeni se změnami, zavedenými 2. Vatikánským sněmem; podle odhadu Vatikánu jich může být 100 až 500 tisíc, podle odhadu samotného Lefebvra však více než milion. Vatikán se v poslední době snažil přivést arcibiskupa Lefebvra k rozumu a nabízel mu různé ústupky; podržení tridentské mše sv. a předvatikánských forem zbožnosti; také by mu dovolil vysvětit jednoho tradicionalistického biskupa, avšak vyhrazoval si souhlas s výběrem kandidáta. Lefebvre však zůstal neoblomný; byl přesvědčen o tom, že jen on sám se svým hnutím zůstal věren pravé katolické víře a představuje pravou Kristovu katolickou církev, zatímco všichni, kteří přijali rozhodnutí 2. Vatikánského sněmu, nejsou pravou Kristovou církví - (a tím tedy ani nynější všestranně vzdělaný, hluboce zbožný, Kristu Pánu i Jeho Matce Panně Marii

zcela oddaný, apoštolsky neúnavný, odvážný diplomat, komunismu dobře znalý a přitom i kněžsky pokorný, lidsky prostý a sportovně orientovaný asketa, sv. Otec Jan Pavel II. - legálně zvolený sborem kardinálů - není najednou pro biskupa Lefebvra tím pravým náměstkem Krista a nástupcem Petrovým. A to už je přece jen trochu příliš!) Tak proti výslovnému zakazu Vatikánu arcibiskup Lefebvre vysvětil 30. června v pětihodinové ceremonii, za přítomnosti 7.000 svých následovníků z různých zemí západní Evropy, čtyři své kněze na biskupy; jednoho Francouze, jednoho Angličana, jednoho Američana a jednoho Španěla z Argentiny. Tímto činem se automaticky odloučil spolu s nově vysvěcenými biskupy od katolické církve a octl se ve stavu schismatu. Vatikán to prohlásil ještě v týž den. V příštích dnech pak vybídl obyčejné kněze arcibiskupa Lefebvra a jeho laické věřící, aby zůstali pod autoritou římské církve; budou si moci podržet tridentskou mši sv. a předvatikánské projevy zbožnosti. Ti, kteří neuznají autoritu sv. Otce budou také exkomunikováni. Čeká se, že Lefebvrovi zůstane věrná asi pětina až třetina z jeho nynějších stoupenců.

(Pokračování na str. 7)

Sloupek informací

**o náhlých diplomatických pohybech
na třech nepokojných frontách ve světě -
na Středním východě, v Iránu
i v africké Angole,
a o Gorbačovově „perestrojce“
vůči ruskému pravoslaví.**

Nový postoj Jordánska k okupovanému Předjordánu stává nyní Izrael před zcela novými problémy.

Ammán. — Dne 4. srpna Jordánsko oznámilo, že je třeba brát vážně jeho rozhodnutí, oddělit se od Předjordánu a plně světit zodpovědnost za tamní Palestince organizaci PLO, kterou arabské země ve svém celku považují za jediného zákonného zástupce Palestinců okupovaných území. Do dvou týdnů bude z jordánských služeb propuštěno 21,000 palestinských učitelů, zdravotních pracovníků, městských zaměstnanců a jiných vládních pracovníků, a Jordánsko je přestane platit. Od zabrání Předjordánu Izraelem v roce 1967 až dosud je platilo, i když pracovali v okupovaných pásmech Izraele. Tyto platy, které obnášely 30 - 45 milionů dolarů, budou napříště musit poskytovat buď Izrael nebo PLO. Už dříve Jordánsko zrušilo svůj pětiletý program ekonomického rozvoje západního pobřeží Jor-

dánu ve výši 1.3 bilionu dolarů a rozpustilo nižší 60-člennou komoru parlamentu, ve které polovina členů byli občané západního pobřeží Jordánu. Toto vše prý „bylo v souladu s rozhodnutím Jordánska, přerušit zákonné a administrativní spoje s Palestinci v okupovaných územích... Tím má být organizaci PLO dána větší zodpovědnost nad západním pobřežím Jordánu.“ Doposud školní systém v Předjordánu byl spravován z Ammánu, a to i po válce 1967, kdy Izrael toto území okupoval; rovněž byly nadále spravovány z Ammánu zdravotnictví, městská správa a jiné instituce. Izrael platil část mzdy školních učitelů v Předjordánu; nyní prohlásil, že nebude platit mzdy zaměstnanců v Předjordánu, které dosud platilo Jordánsko. Bude se o to tedy musit starat PLO. Část těchto mezd stejně platily některé arabské země, které na to Jordánsku poskytovaly finanční prostředky; v této věci se tedy asi mnoho nezmění. Jordánsko spravovalo Předjor-

dání od r. 1948 do r. 1967. Politici pozorovatelé říkají, že král Hussein se rozhodl k těmto akcím proto, že se cítí zklamán obstrukcemi PLO proti jeho původnímu mírovému plánu a také tím, že arabské země stále považují PLO za jediného zákonného zástupce Palestinců zabraných území, a že podezřívají Jordánsko, že se samo chce zmocnit Předjordánu a je připojit k své zemi.

Co však udělá nyní Izrael, ustaví-li mezinárodně uznaná organizace PLO svou zahraniční vládu?

Mezi Teheránem a Bagdadem se přece jen rozbíhají jednání o skončení osmileté války.

Irácký prezident Saddam Hussein požadoval přímá vyjednávání s Iránem o míru v osmileté iránsko - irácké válce, která si vyžádala více než milion lidských životů; Irán však zamítl přímá vyjednávání s Irákem a požadoval, aby jednání byla vedena prostřednictvím OSN. Dne 7. srpna však obě strany přijaly nový návrh Iráku: v Perském zálivu bude vyhlášeno příměří a teprve potom - pod záštitou OSN - budou moci být vedena přímá mírová jednání mezi oběma zúčastněnými stranami. Dne 8. srpna pak generální tajemník OSN Javier Perez de Cuellar vyhlásil den 20. srpna 1988 za začátek příměří v iránsko - irácké válce; tímto možná tento dlouhý a krvavý konflikt nakonec přece jen skončí. O pět dnů později pak začnou v Ženevě přímá vyjednávání mezi Iránem a Irákem. Světová organizace pak bezodkladně pošle na iránsko - iráckou hranici mírovou armádu o 250 mužích, která bude dohlížet na zachování příměří. Jen v prvních šesti měsících vydržování této armády bude stát 74 milionů dolarů. Obě válčící strany mají okamžitě stáhnout svá vojska k mezinárodně uznané hranici. - Později Spojené národy mají vyšetřit dvě závažné záležitosti: 1) kdo iránsko - iráckou válku začal, a 2) obvinění, že Irák užíval v této válce otravných plynů. V těchto obou záležitostech Iráku hrozí odsouzení Spojenými národy. Přesto však, jak se zdá, ve vzájemném vyjednávání prostřednictvím OSN se pokračuje a světové veřejné mínění najednou dokonce uznává, že k přijetí Iránem rok staré rezoluce Spojených národů uspěla nakonec i přítomnost US válečných lodí v Perském zálivu.

JAR je ochotna udělit nezávislost Namibii za odchod kubánských vojáků z Angoly a

zrušení táborek marxistických guerill Afrického národního kongresu.

V Ženevě se vedla jednání mezi Jižní Afrikou, Angolou a Kubou o skončení války v Angole, o udělení nezávislosti území jihozápadní Afriky, zvanému dnes Namibie, a o odchodu kubánských vojáků z Angoly. Spojené státy přitom zastávaly roli prostředníka; v Ženevě je zastupoval asistent US státního tajemníka pro Afriku Chester Crocker. Dne 8. srpna pak tři zmíněné země ve společném prohlášení ohlásily okamžité příměří v konfliktu v Angole. V téměř prohlášení je také určen den 1. listopadu 1988 za začátek provádění rezoluce Bezpečnostní rady OSN číslo 435, obsahující program pro udělení nezávislosti Jižní Afriky Namibii, bývalé německé kolonii, kterou od konce první světové války Jižní Afrika spravovala. Zároveň Angola a Kuba se zavázaly, že z Angoly odejde 50,000 kubánských vojáků, kteří tam jsou přítomni ve službách marxistické vlády v Luandě. Mezi Jižní Afrikou z jedné strany a Kubou a Angolou z druhé strany však dosud existují dvě vážnější neshody: 1) Jižní Afrika požaduje, aby na území Angoly bylo zrušeno 7 základů guerill Afrického národního kongresu, v Jižní Africe zakázaného hnutí, které bojuje za svržení jihoafrické bělošské vlády. Angola však nadále prohlašuje, že plně stojí na straně Afrického národního kongresu. 2) Jižní Afrika požaduje, aby kubánští vojáci opustili Angolu do jednoho roku, zatímco Kuba a Angola považují tento požadavek za nerealistický a naléhají, aby tato lhůta byla prodloužena na čtyři roky. - Partizáni UNITA, kteří bojují proti marxistické vládě v Luandě, pod vedením chytrého a prozíravého Dr. Sawimbi, však prohlásili, že toto příměří neuznávají.

Gorbačovova perestrojka a ruská pravoslavná církev.

Podle londýnských novin „Sunday Times“ dal Michail Gorbačov dovolení, aby byla na periferii Moskvy postavena z brusu nová pravoslavná katedrála. Bude to první kostel, který bude postaven v Moskvě od dob bolševické revoluce. Zároveň prý bude šest už dávno zavřených kostelů restaurováno a vráceno pravoslavné církvi. Doposud v rámci Gorbačovovy „perestrojky“ už byly pravoslavné církvi vráceny budovy tří zavřených klášterů a 35 kostelů; kromě toho bylo baptistům dovoleno otevřít v SSSR 49

„domů modlitby“. Také bude dáno pravoslavné církvi dovolení vydat 100,000 výtisků bible a přijmout z ciziny jako dar další milion biblí. Tyto zprávy prý podal Konstantin Charčev, předseda sovětského vládního „Výboru pro náboženské záležitosti“. Před revolucí v r. 1917 bylo v SSSR více než 50,000 pravoslavných kostelů; v r. 1953 při Státní smrti jich zbývalo jen asi 15,000 a v r. 1986 jich bylo v celé zemi však už jen 6,794. Dnes je ke službě pravoslavných věřících v celém SSSR celkem 60 biskupů a 6,500 kněží a jáhnů.

Podle zprávy francouzského deníku „Le Monde“ z 2. června 1988 jsou v SSSR připravovány zákony, kterými tam bude rozšířena také svoboda náboženské výuky mládeže, a vůbec náboženských projevů pro ruskou pravoslavnou církev. Jako všude ve světě, i sovětská dospívající mládež je bouřlivá; část jí je kritická vůči úřednímu státnímu ateismu a jeví značný zájem o náboženství. Uznává se, že v řadách sovětské mládeže dnes existuje náboženská obroda. Sovětský stát se prý proto už nebude stavět proti náboženským zájmům mládeže. Podle uvedených novin však v tom je jeden háček. Dnešní pravoslavná církev je jednotná a sestává z hierarchie, plně podřízené státu a přisluhující jeho politice - (někteří její biskupové prý byli či jsou ve skutečnosti tajní důstojníci KGB, jako byl například dnes už zemřelý leningradský metropolita Nikodým a jako ani je nyní metropolita Juvenál). „Bábušky“, církev stále věrné dnes už rychle vymírají a i když znaly Kristovo evangelium nejlépe a podle něho žily, nejsou schopny prý už nijak mládež ovlivnit. Je-li možno věřit „Le Monde“, v nepříteli vzdálené budoucnosti ruská pravoslavná církev bude mít jiné dvě hlavní složky: z jedné strany hierarchii a kněžstvo, nadále plně podřízené vládě a sloužící vládní politice, z druhé strany pak část dnešní bouřlivé mládeže, která

HLEDÁM

pro svou přítelkyni 62 let, inteligentní, štíhlou Čechoameričanku, žijící v Americe přes 30 let, finančně nezávislou, se smyslem pro domácnost, kulturu, cestování vážného a charakterního přítele těchto zájmů.

Zn: Seriosnost
Odpovědi zašlete na adresu:
Ludmila Konvička
12726 Archwood St.
N. Hollywood, CA 91606

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CICERO, IL. 60650
Telefon: 656-1050

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, IL. 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

bude v opozici proti hierarchii kvůli její otrocké podřízenosti režimu. Tak má uvnitř ruské pravoslavné církve být postupně vyvolán vnitřní třídní boj, a rozštěpení obyčejných věřících od jejich náboženských autorit pozvolna přivede likvidaci celé pravoslavné církve. Tato konečná likvidace je prý hlavním cílem dnešní náboženství na oko nakloněné perestrojky. Dnes je těžko možno předvídat, zda „Le Monde“ vidí v této věci správně do budoucna. Možná, že pouze zanikne příliš poddajná pravoslavná hierarchie, což by nebylo tak špatné.

***

Je snad Gorbačov konec konců svou „perestrojku“ nějakým velkým lhářem? Je možno se domnívat, že nikoliv; naopak, je velmi upřímný a nic nezakrývá. Věrně sleduje linii rozhodujících orgánů v sovětské komunistické straně, podobně jako to činil Dubček v Československu v roce 1968. Už na začátku svých reformních snah jasně prohlásil, že komunismus v SSSR nadále zůstane, že se pouze vrátí k „původnímu Leninovu ideálu“, a že ten, kdo by myslil jinak, by „utíkal od reality“. Totéž opakoval jinými slovy při nedávné mimořádné konferenci komunistické strany SSSR, když zdůraznil, že je nemyslitelné, aby v SSSR kromě komunistické strany existovaly jiné politické strany, a že demokracie v komunistickém pojetí se plně liší od západní demokracie. Už dne 1. června řekl ve svém proslovu ke komunistickým kádrům v Kremli: „Je nutno, aby ti, kteří s námi chtějí navazovat vztahy, či jsou ve styku, si uvědomili, jak sovětský lid zná a vidí sám sebe. Jsme stále více přesvědčeni o správnosti našeho rozhodnutí se pro socialismus a nemůžeme si představit další vývoj naší země mimo socialismus... Cílem našich reforem je dát - pokud možno - nejvíce svobody našemu lidu, jednotlivcům a komunistické společnosti.“

Kubánský diktátor Fidel Castro sám také kdysi správně řekl, že Gorbačov svými reformami chce pouze „zlepšit“ komunistický systém, nikoliv jej nahradit. Tyto věci je třeba mít jasné na zřeteli, chceme-li správně pochopit smysl Gorbačovovy „Perestrojky“. Komunismus se nevzdal svých hlavních cílů a bude se nadále snažit zmocnit se celého světa. - Novináři už často poukázali na to, že Vatikán je velmi zdrženlivý ve svých chválách Gorbačovových reforem: patrně tuší, jaký je jejich pravý smysl a varuje se romatických, nesutečných snů.

Pozvání na naši tradiční Mariánskou pout' na Holy Hill

Milí přátelé,

zveme srdečně Vás, Vaše přátele a známé na naši tradiční pout' na svatý kopeček do Wisconsinu.

Na holy-hillské putování jedeme v neděli 18. září t.r.

Vyjíždíme v 7:00 A.M. pohodlným autobusem od Cihak World Travel, Inc. - 6302 Čermáková třída v Berwynu; / 795 - 9050.

Mše svatá s českým kázáním a zpěvem bude v 11:00 A.M. Po obědě bude pobožnost Křížové cesty v přilehlém lese - (za deštivého počasí v dolním kostele) - a před odjezdem svátostné požehnání v horním kostele. Předem mší svatou je možnost sv. zpovědi.

Z Holy Hill se budeme vracet v 5:30 P.M. a autobus zastaví - (nařízení společnosti z důvodů pojištění) - jen na zastávce, ze které vyjížděl - to znamená u Cihak World Travel, Inc., na Čermákově tř. v Berwynu.

Cena cestovného je za osobu \$22.00.

Na pout' na svatý kopeček wisconsinský zveme rovněž všechny ty, kteří s námi vždy věrně „putují“ auty, ať z Chicaga a

jeho okolí či Milwaukee, Kenoshy, Racine, Philips a Cudahy.

Letošní poutí na Holy Hill se zařazujeme do desetiletí národní duchovní obrody, za kterého budeme duševně spojeni s našimi pronásledovanými bratry a sestrami v naší rodné vlasti za mořem. Program národní duchovní obrody vyhlásil minulého roku v prosinci kardinál František Tomášek s českými biskupy a ordináři a bude ukončen v roce 1997 oslavami milenia sv. Vojtěcha. Vstupním aktem k němu u nás doma byla národní pout' k uctění Blahoslavené Anežky s dvojhodinovou pontifikální mší svatou ve Svatovítské katedrále na Hradčanech, která jak všichni víme vyvrcholila mohutnou, důstojnou manifestací věřících.

Rovněž se budeme modlit, aby se uskutečnilo brzké svatořečení Blahoslavené Anežky a vysvěcení dalších Otců biskupů v rodné zemi za mořem. Spojení takto duchovně s našimi bratry a sestrami ve víře u nás doma - zvláště v letošním roce, kdy si připomínáme šťastná i osudová data jeho historie, budeme vyprošovat rovněž jako vždy ochranu našim rodinám v naší nové vlasti americké a prosit i za její ochranu.

Na poutí bude možnost

podepsat tak zvanou petici moravských katolíků, dožadující se oprávněných, náboženských požadavků věřících našeho rodného domova. Sám kardinál Tomášek doporučil její podpisování. Tím podpoříme úsilí našich bratrů a sester ve víře o vyřešení problémů, které tam stále existují mezi státem a církví. Věříme, že tuto naši snahu vyjádření solidarity s našimi doma plně a v hojném počtu podpoříte. Petici až do svátku sv. Václava bude po holy-hillské pouti možno též podepsat vždy v sobotu večer v 6:15 P.M. při našich českých bohoslužbách u Panny Marie Svatohorské v Ciceru, anebo souhlas s ní a připojení Vašeho jména na ni poslat či zavolat redakci Hlasu národa.

Těšíme se na letošní společné holy-hillské putování.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B. duchovní rádce Klubu Domov

***

Šeky a Money Orders vystavte na Cihak World Travel, Inc. a pošlete je se svou adresou a telefonním číslem do jejich úřadovny. Můžete si tam zaplacení cestovného vyříditi též osobně. Cestovné je nutno zaplatit předem celé. V případě odřeknutí cesty se peníze nevracejí. O zájezd je každý rok velký zájem, a tak se přihlaste co nejdříve.

Oblastní výbor
Československé národní rady americké
pořádá
v pátek 19. srpna 1988
v 7:30 P.M.
ve škole T. G. Masaryk -
6701 W 22nd Pl., Cicero, IL.

Pietní - vzpomínkový večer
u příležitosti 20. výročí
tragické okupace Československa
sovětskou armádou

Na programu: Film „Seven Days to Remember“
Pásmo písní a básní
se světelnými obrazy z roku 1968

Vstup dobrovolný
— Výtěžek večera bude věnován „Chartě 77“

*****

V sobotu 20. srpna v 6:15 P.M. budou české bohoslužby u Panny Marie Svatohorské v Ciceru - (2414 So 61st Ave.) obětovány za naši porobenou vlast

a
v Grant Parku v Chicagu na paměť 20. výročí invaze Československa bude na dvou koncertech Grant Park Symphony Orchestra za řízení světoznámého dirigenta, našeho Mistra Zdeňka Mácala, provedena Smetanova „Má vlast“ - a to v sobotu 20. srpna v 8:00 P.M. a v neděli 21. srpna v 7:00 P.M.

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Yřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

LEKARENSKY TELEFON: DOMACI TELEFON:
☎ 484-0106 / 749-0281

Poslani leků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.Ph.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

49. MORAVSKÝ DEN

Ústředna Moravských spolků a Národopisný kroužek Ústředny pořádají výroční, pořadím již

49. Moravský den

a sice v neděli

25. ZÁŘÍ 1988

opět v Union Hall na Joliet a La Grange Road v Countryside, IL.

Již několik týdnů se nacvičuje rozsáhlý program tanců, zpěvů a zvyků z Moravského Slovácka, který jistě uchvátí všechny návštěvníky. Již dnes je hlášena řada zájezdů z různých míst USA i Kanady.

Při programu a k tanci bude vyhrávat známá kapela George Píchy.

Zaznamenejte si již dnes datum 49. Moravského dne - 25. září 1988.

ČSNRA - ODBOČKA
ŠTEFÁNIK

Jen připomínka našim členům, jejich rodinám a přátelům, že druhý tradiční piknik u br. lékárníka Holečka za spolusponsorství br. Jandáčka na Loon Lake se koná v neděli 21. srpna 1988.

Začátek ve 12 hodin v poledne.

Hosté jsou vítáni. Občerstvení si přinese každý s sebou. Studené nápoje a káva bude k dostání na místě. Nezapomeňte na plavky, zahrada je na jezeře s pěknou pláží na koupání.

Pořádající výbor.

DOBA "BĚHEM DOBU"

VSTUPNÍ MODLITBA

20. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

Bože, tys připravil všem, kdo tě milují, dary větší, než jsme schopni si představit; vlej nám do srdce vroucí lásku, abychom tě vždycky a nade všechno milovali, a tak dosáhli tvých zaslíbení, která převyšují všechny lidské tužby. Prosíme o to skrze tvého Syna...

1. ČTENÍ PŘ 9,1-6

Čtení z knihy Přísloví.

Moudrost si zbudovala palác, opřela jej o sedm sloupů. Pobíla dobytek, smísila víno, připravila také svůj stůl. Poslala své služebnice volat z vyvýšenin města: Kdo je nezkušený, ať sem přijde, kdo je bez rozvahy, toho chci učít. Pojďte, můj pokrm jezte, víno, mnou nalité, pijte! Nechte dětinství, a budete žít, po cestě poznání chodte!

2. ČTENÍ Ef 5,15-20

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Dávejte dobrý pozor, bratři, jak se máte chovat, ne jako nemoudří, ale jako moudří; dobře využívejte času, protože žijeme ve zlých dobách. Nechovte se tedy nerozumně, ale mějte na mysli, co je vůle Páně. Neopíjejte se vínem, vede to jen k výstřednostem, ale dejte se naplnit Duchem. Když mezi sebou mluvíte, užívejte slov ze žalmů, chvalozpěvů a duchovních písní; ze srdce zpívejte a hrejte Pánu. Děkujte stále Bohu Otci za všechno ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.

EVANGELIUM Jan 6,51-59

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl zástupům: „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. Chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“ Židé se mezi sebou přeli a říkali: „Jak nám tento člověk může dát jíst svoje tělo?“ Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám: když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne. To je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne takový, jaký jedli naši otcové, a umřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.“

Otec Jiří Novotný S.J.

20. neděle v mezidobí

14. srpna 1988

1. čtení: Př., 9, 1-6

Moudrost si buduje palác

Ve Starém zákoně nemáme ještě zjevení Nejsvětější Trojice a Moudrost Boží se tam považuje spíš za jakousi vlastnost Boží než za jednu z božských osob, jako Slovo Boží. Moudrost je přítomna již při stvoření světa, ale stará se především o vzdělání člověka a o jeho připodobnění k obrazu Božímu.

Její působení se přirovnává stavbě domu. Ovšem ten dům staví Moudrost pochopitelně mezi lidmi, a tak za těch sedm sloupů můžeme považovat bud' ctnosti, které vyhlazující sedm hlavních hříchů, anebo ještě prostěji a bibličtěji, sedm darů Ducha svatého, o kterých se zmiňuje Isaiáš a které nutno považovat za pevné pojtko mezi Bohem a člověkem.

Pro své hosty má již všechno připraveno. V domě, který postavila chce vystrojit hostinu. Velká dáma, ale hostinu pořádá pro chudé. Pro ty, kdo moudrosti nejvíce potřebují. Posílá své služebníky. Není tedy na to poučován sama. Na mysl nám ihned přijde Mojžíš a proroci, protože jsme v době staré úmluvy. V Novém zákoně to budou ovšem apoštolé. A protože je to Moudrost, hostina spočívá ve vzdělání nezkušených a těch, kdo se od ní chtějí dát poučit. O zabitém dobytku se již nemluví. Pokrm a víno je její poučení. Jedná se tedy o skutečnou výchovu a to o výchovu ve věcech božských.

„Zanechejte dětinství!“ Zní nám to divně po slovech evangelia, podle kterých jen ti, kdo budou jako děti, vejdou do království Božího. Proto ten výrok evangelia se musí chápat v určitém přesnějším smyslu.

POTŘEBUJETE POMOCI

s úklidem domu, s čištěním nábytku, zahrady, garáže, sklepa či půdy?

Vyčistím Vám odborně čalouněný nábytek, koberce, vnitřek Vašeho osobního auta, posekám zahradu i trávník před domem, uklidím garáž, basement či půdu za velmi lidovou cenu.

Práci vykonám v den a v čase, které vyhovují Vám.

Volejte „Chris“ večer:

☎ 863 - 4113

anebo: ☎ 652 - 8127

(rodina Ryšavých)

Během dne: ☎ 484 - 3459 (paní Hanu u Pancnera v Berwynu).

Zde, v knize Přísloví se jedná o poučení a ani křesťan bez poučení ve věcech božských zůstat nemůže. Ostatně svatý Pavel kolikrát opakuje svým čtenářům, aby vyrostli v muže dokonalého, aby dosáhli plnosti křesťanské. Dětinství, doporučené Kristem Pánem v evageliu, nespočívá v hlouposti nebo nevědomosti, nýbrž v úplné závislosti na Bohu, podobné té, jakou jsou děti závislé na svých rodičích.

2. čtení: Ef., 5, 15-20

„Chovejte se jako moudří!“

Svatý Pavel jakoby pokračoval v radách Moudrosti. Křesťan nejenže má moudrost získat, ale má se také podle toho chovat. Tím se jeho jednání má odlišovat od jednání pohanů, kteří si nepočínají rozumně, nýbrž se dávají svádět svými choutkami. Proč? Protože podle Pavla se žije v dobách zlých. Co má přitom apoštol na mysli? Pravděpodobně to, že útlý výhonek prvotního křesťanství se utápí v nepřátelském moři a že špatné příklady kazí dobré mravy. Pohanské okolí může svádět křesťany tak, jako modloslužba okolních národů sváděla staré Israelity k napodobení a tím k znevažování víry v jednoho Boha. Z dějin však víme, že křesťané se v podstatě podle rad apoštola chovali a že v dobách pronásledování skutečně svým jednáním nad pohanské prostředí vynikali a že pokles mravní úrovně nastoupil až terpve tehdy, když církev byla osvobozena a když se do ní nahrnulo množství těch, kdo podle křesťanských zásad žít nemínili. (Po r. 313, kdy Konstantin Veliký prohlásil křesťanství za státní náboženství.)

Před očima má mít křesťan jedině vůli Boží. Apoštol varuje především před neřestmi pohanskými, které každý mohl vidět, před výstřednostmi a před zneužíváním vína. Proti tomu staví dary Ducha svatého. „Dejte se naplnit Duchem!“ Ten Duch Boží je od všech výstřelků uchráněn. A upevňovat je bude vzájemné společenství, jež se má projevovat společnou modlitbou a zpěvem. Pavel uvádí tři druhy zpěvu, kterými se jistě v té době již křesťané povzbuzovali. Písně žalmové jsou známy ze Starého zákona, Davidovi se jich připsuje sto padesát. Chvalozpěvy najdeme jak v evangeliích - Magnificat Panny Marie, Benedictus Zachariáše, Nunc dimittis starce Simeona - tak i v epištolách, hlavně Pavlových a dokonce i v Apokalypsi svatého Jana. O duchovních písních jsme zpraveni mnohem méně. Takovým

zpěvem se jednak udržuje společný duch církevní obce, jednak, a to především, se také přináší služba Bohu. On tvoří část bohoslužby, povznáší mysl k Bohu a utvrzuje stálou paměť na Boha. Bohu Otci se má totiž děkovat za všechno, a to ve jménu Pána Ježíše Krista. Kristus sám sliboval vyplnění všeho zač se v jeho jménu prosí, a apoštol přidává, že v tom jménu se má i děkovat.

Evangelium: Jan 6, 51-58

„Já ho vzkřísím v poslední den“

Kázání Páně v synagoze kafarnaumské dává nepřeborné náměty k rozmyšlení. Mnohdy máme dojem, že svatý Jan se opakuje. Obyčejně se to vysvětluje tím, že byl už starý a že zdůrazňoval zásady, které považoval za nejdůležitější. Může však být, že tak Pán skutečně mluvil, protože věděl, jak jeho poselství je nepochopitelné a že chtěl, aby si je posluchači opakovaním vtiskli v paměť.

Chléb živý je ovšem srovnán s manou v poušti. Mana také přicházela s nebe, ale dávala jen život pozemský, kdežto chléb Páně, jeho Tělo přizpůsobuje k životu věčnému. To proto, že je důsledkem jeho oběti na kříži, kterou se lidem dostalo vykoupení, odpuštění hříchů a tím také života a to života věčného.

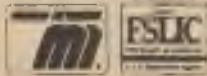
Posluchači jsou ovšem velmi kritičtí k tomuto svému sousedovi. „Jak nám může dát své tělo jíst?“ se ptají, a celkem právem, ani my bychom to v jejich situaci nebyli dobře pochopili bez té milosti, které se dostalo apoštolům. Kristus nám znovu zdůrazňuje, že bez toho pokrmu nebeského není skutečného života. A ovšem život věčný, jak již bylo řečeno dříve, nespočívá v nějaké nekonečné existenci, tu lidstvo nenávratně ztratilo hříchem Adamovým, nýbrž ve vzkříšení k životu jinému, lepšímu. „O felix culpa!“ Jak štěstná vina! Náprava bude mnohem vzácnější než byl prvotní stav.

Tento skutečný pokrm a skutečný nápoj má sílu uvést věřícího do intimního spojení s Pánem. Takový člověk není jen jeho přítelem, nýbrž „zůstává“ v něm. Podstatnějšího a intimnějšího vztahu si představit nemůžeme. A toto pojítka není než odleskem toho života, který Syn má společný s Otcem, zdrojem veškerého života. Vždyť Kristus žije v Otci. A tak jak Kristus žije v Otci, tak i jeho věrný bude žít v něm, v Kristu. Nejlepší dar, který Kristus může lidem přinést je prostě přenesení intimní jednoty Nejsvětější Trojice do společenství lidského.

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda

Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave.
420-8000

Zpráva o Českém katolickém dni 17. VII. 1988 v New Yorku

Jako každoročně uspořádal newyorský NSČK v parku Sokol-Orel na 2694 Schurz Avenue v Bronxu, NY (na pobřeží mezi mosty Whitestone and Throgg Neck) Český katolický den tradiční polní mší svatou, kterou celebrouval nový představený redemptoristů z kostela Panny Marie Ustavičné Pomoci na 323 E 61 ulici, jenž loni na podzim s malým opožděním oslavil svých prvních 100 let trvání. V srpnu 1887 byl posvěcen tento našimi krajany založený chrám.

Father Rector Frank Freela, CSsR, je irského původu. Vrátil se do USA z Brazílie po mnohaleté misionářské činnosti mezi Portugalci. Mše svatá mohla být sloužena pod stromy parku na

přenosném oltáři. Ačkoliv byla ohlášena na odpoledne bouřka, celý den se nám vydařilo, neboť průtrž mračen se přihnala až k sedmé hodině večer. O pohoštění dp. Freela se postarala paní Barbara Hájek. U pokladny u vchodu měla službu naše obětavá Věra Křenková, která se brzy po slavnosti odebrala na další léčení zákeřné nemoci do Mexika.

Po půl druhé odpoledne byl zahájen program zpěvem naší americké národní hymny, „Oh, say, can you see...“, po níž následovaly tradiční „Kde domov můj (1834) a „Nad Tatrou sa blýská...“ Po modlitbě a pozdravu dp. Freela vzpomněl prof. Sidney - Zdeněk Rutar, prezident NSČK v New Yorku od r. 1979, zemřelých zasloužilých členů NSČK a kněží i přátel Svazu - včetně dp. Josefa Větrovce CSsR, zemřelého před 15 léty 15.1.1974, br. Sluky, sester F. Hejlové, B. Churaňové, R.

Krejčí, M. Babor, M. Oktavec (1988), br. V. Janoše, F. Janoška a br. Horáka (manžela pí. Mary Horák). Před 5 roky zemřel náš slovenský příznivec, p. Štefan Pagač. 13. června se odebral na věčnost zasloužilý kněz a autor historických knih Msgr. Ludvík Němec. Anglickou vzpomínku na tohoto velkého organizátora sbírky na Českou kapli ve Washingtoně přednesla slečna Renata Zedníčková, vzpomínkovou českou báseň od Josefa Tomana - Tománka zrecitoval architekt Karel Zedníček. Bratr Rutar uvedl předsedu newyorského Sokola-Orla, br. Jangla, aby pozval přítomné na piknik Sokola - Orla 21.VIII.1988 a potom představil přítomným řečníka z Kanady, pana Václava Vostřeze, zasloužilého katolického a národního pracovníka českého protikomunistického exilu, jenž přítomným referoval o oslavě výročí České kaple ve

Washingtoně ve svatyni Neposkvrněného Početí Panny Marie a o plánované pouti na Labor Day víkend. Kromě toho br. Vostřez informoval přítomné o nynějším českém projektu postavit český oltář, nebo snad i kapličku pro krajanské poutníky do Fatimy v Portugalsku.

Za vedení a doprovodu br. Zedníčka na kytaru, skupina přítomných v tradici zemřelého br. Václava Janoše zapěla výběr z českých a moravských i slovenských národních písní. Závěrem všichni zanotili chorál „Svatý Václave“.

Od druhé hodiny odpolední vyhrávala k tanci a k poslechu Plzeňská kapela paní Aničky Šebíkové - Androcosci. Zásluhu mají dobrodinci, kteří věnovali své příspěvky k úspěchu Českého katolického dne. Z širší krajanské veřejnosti nám poslal svůj příspěvek mimo jiné i známý newyorský lékař Dr. Steinbach. Pán Bůh zaplat' všem dárcům a pracovníkům, včetně br. Tomana - Tománka, paní Mimi Kubelkové a mládeži za pomoc.

Jeden z přítomných hostů z Bronxu daroval \$50. Přišel mezi nás i Dr. Leo Mucha - Mladen, jenž před lety studoval teologii a byl v noviciátě u františkánů spolu se zesnulým Msgr. Ludvíkem Němcem, který se po něm občas ptával. Mezi hosty byl i prof. Vladimír Rus z „Dlouhého ostrova“ se svou paní. Jeho bratr Svatopluk Rus, C.S.B., působí nyní opět ve Windsor, Ontario.

Jedna ze zasloužilých členek, která se nemohla dostavit, ač se na Český katolický den těšila, byla paní Otilie Janoš, která krátce před nedělí 17.VII. byla ochrnutá na pravou stranu a

musela být odvezena do nemocnice, kde se její zdravotní stav poněkud zlepšil. Při losování „boosters“ vnučka od Kubelků vytáhla z osudí lístek se jménem paní Janošové jako první a jiný, rovněž s jejím jménem, jako druhý, což se ještě nikdy předtím nestalo. Třetí lístek byl se jménem Ed Babora staršího. Při slosování vstupenek (kuponů) vyhráli tři z přítomných po láhvi s německým vínem, mimoto si šťastní výherci odnesli domů láhev whisky a láhev vodky, věnované prof. Rutarem.

Někdo se za nás musel modlit, aby počasí vydrželo. Z čistého výtěžku vše rozdělíme na obvyklé charitativní účely, t.j. na kostel P.M. Ust. Pomoci, na Nepomucenum, a na schůzi, jenž bude letos mimořádně 2.X., bude přednesen též návrh přispět i na oltář Čechů ve Fatimě.

Na konvenci do Kalifornie vyšel NSČK br. Josefa Tomana, neboť br. Rutar se patrně nebude moci uvolnit, v kterémžto případě by jej také nechal hlasovat za sebe. (Bratr Toman má v L.A. syna a vnuka, které zároveň bude moci navštívit.)

O rozhodnutí místní schůze NSČK ohledně výtěžku z Českého katolického dne podáme na podzim zprávu.

V sobotu 6.VIII.1988 bude v New Yorku významná krajanská svatba. Nejmladší dcera z jedné z našich nejlepších katolických rodin, Marta Sedláčková, profesorka hudby na jedné z našich katolických vyšších škol, přijme se svým nastávajícím chotěm, p. Dennisem Herbertem Popem, svátost stavu manželského. Necht' Bůh žehná novomanželům a celé Sedláčkové rodině!

ZPRÁVA ZE SVOBODNÉ RADY ČESKOSLOVENSKA

P.O.Box 5152
Grand Central Station
New York, N.Y. 10163

5. srpna 1988

Křesťansko demokratická internacionála jednala o střední Evropě

Ve dnech 28. až 30. června t.r. zasedal v Římě politický výbor Křesťansko - demokratické internacionály, která sdružuje křesťansko - demokratické strany a hnutí čtyř kontinentů: Evropy, Střední a Jižní Ameriky, Afriky a Asie. Politický výbor je vedoucím orgánem této internacionály stejně jako tomu je u socialistické internacionály a liberální. Jeho úkolem je zaujmout politická stanoviska k vnitřním i mezinárodním problémům na základě zpráv členských stran a doporučit konkrétní řešení. Na programu tohoto zasedání byla mimo jiné též otázka vztahu a praktické politiky demokratického Západu vůči střední a východní Evropě pod vládou komunistických stran a kontrolou Sovětského svazu. V křesťansko - demokratické internacionále jsou také zastoupeny exilovými reprezentanty křesťansko - demokratické strany střední Evropy a mezi nimi je též Čs. strana lidová Msgr. Jana Šrámka. Reprezentuje ji Dr. Bohumír Bunža bývalý poslanec lidové strany. Dr. Bunža podal politickému výboru zprávu o politické, hospodářské a kulturně - náboženské situaci v Československu a vysvětlil přítomným

jak omezený dopad a vliv mají Gorbačovova politika glasnosti a hospodářsko společenských reformem na současný vývoj v Československu, kde jsou stále u moci neostalinisté brežněvovské éry.

Živou debatu ve výboru řídil předseda Křesťansko - demokratické internacionály poslanec a bývalý gen. tajemník italské „Democrazia Cristiana“ Flaminio Piccoli. Byla probírána a hodnocena situace v Latinskoamerických zemích, zejména v Nikaragvě, Guatemale, Čile a na Haiti - (vojenskou klikou deponovaný, řádně zvolený prezident L. Monigat byl na kongrese přítomen) - v Ugandě, na Filipínách a zejména též o situaci v západoevropských zemích v souvislosti se zajímavým vývojem v Sovětském svazu a klesajícím významu a vlivu západoevropských komunistických stran v Itálii, ve Francii, ve Španělsku a v Portugalsku.

Zvláštním bodem programu byla diskuse o vztazích mezi Západem a Východem, a o situaci ve střední Evropě, ovládané komunisty a kontrolované Sověty. Podněty, vzešlé z debaty byly pak dány do Resoluce o střední Evropě. V resoluci se mimo jiné vyžaduje: 1) svobodná cirkulace informací, ideí a osob 2) svoboda náboženská 3) respektování práva na svobodu projevu, sdružování a organizování 4) respektování práva na svobodu činnosti hospodářské 5) svobodné odbory 6) respektování práva na svobodu kandidování v místních i všeobecných volbách

V resoluci se dále praví, že země střední Evropy potřebují k tomu, aby se dostaly z hospodářských potíží a dosáhly zvýšení životní úrovně nejenom dalekosáhlé hospodářské reformy, ale též hospodářskou pomoc ze Západu ve formě investic. Ovšem za podmínek, že západní podnikatelé budou mít v zemi tatáž práva, jaká mají v zemích Evropského hospodářského společenství a že budou moci volně převádět kapitál a zisky do svých zemí. V této době, kdy Sovětský svaz prochází etapou radikální destalinizace není důvodu, jímž by mohl být ospravedlněn dosud stále trvající sovětský kolonialismus. princip sebeurčení národů platí v plné míře též pro národy střední a východní Evropy stále ještě pod sovětskou dominací. Křesťanští demokrati si zvali za svůj úkol hájit svobodu národa i jednotlivce jako základní články své politické činnosti. Bez respektu k lidské důstojnosti a národní nezávislosti nemůže dojít k opravdovému vývoji hospodářskému a kulturnímu, ani k harmonické spolupráci mezi národy a trvalému míru.

Členové Politického výboru Křesťansko - demokratické internacionály byly přijati prezidentem italské republiky Francesco Cossigou a papežem Janem Pavlem Druhým. Ve své odpovědi na pozdravný projev, tlumočený předsedou internacionály Piccolim, sv. Otec zdůraznil, že si váží práce křesťanských demokratů, usilujících o sociální spravedlnost a harmonickou spolupráci mezi národy, proto, že jim žehná a přeje hodně úspěchu.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKÝ
evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Radi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEYDYNIA

Jindřich Nermut:

O slávě českých muzikantů

V celém národě známý populární kolínský kapelník a skladatel František Kmoch se narodil 2. srpna 1848 tedy právě před 140 roky.

Jeho rodištěm bylo staré městečko Zásnuky - 15 km západně od Kutné Hory, v kraji, který v době panování knížete sv. Václava byl osídlen kmenem Zličanů, kteří měli svoje sídlo v Kouřimi. Tedy ryze český, historicky významný kraj. Samy Zásnuky se mohou chlubit pozoruhodnou historií a architekturou.

Významnou budovou tam je zámek, přestavěný v 18. století ve slohu barokním. Vedle zámku stojí dnes již zrušený klášter s kostelem sv. Františka. Mají tam náhrobek Jaroslava ze Šternberka, který v roce 1241 porazil Tatary ve velké bitvě u Olomouce. Během 2. světové války tam udělali nacisté z tohoto bývalého kláštera vězení pro kněze.

V Zásnukách tedy prožil dě-

tská léta duševně čilý František, který si zamiloval ten kus země a odtud pramenila jeho láska k vlasti. Po celý život byl hrdým Čechem a svému národu sloužil svým hudebním uměním. To čerpal z rodinného prostředí. Jeho otec byl krejčím a výborným muzikantem.

Mladý František studoval na gymnasiu v Kolíně a na učitelském ústavu v Praze. Jako učitel dlouho nepůsobil. Muzika byla jeho velkou láskou a stala se mu životním údělem. V r. 1871 založil v Kolíně při sokolské jednotě kapelu, která se záhy stala známou v celém kraji. Zprvu hrávala jen k tanci při různých slavnostech a při pochodech.

Usilovnou snahou se výkon hudebníků zdokonalil tak, že při koncertech v Praze a v jiných městech hrávali pro náročnější posluchače i operní skladby a symfonie světových skladatelů.

To bylo před sto lety, kdy český národ byl v pohybu a domáhal se svých státoprávních práv. Hrdý na svoji historii směřoval cílevědomě do příštích

let plných politických, kulturních i hospodářských událostí. Tato nálada lidu ovlivnila i Františka Kmocha a tak začal pro svoji kapelu upravovat a přepisovat často smutné melodie národních a lidových písní do rytmu a tempa, které jeho muzikanti hráli do pochodu. Přitom Kmoch též skládal písně zcela nové a nebylo jich málo! Mnohé přechyly celé století a hrají a zpívají se dodnes. Bylo těch přetvořených i nově zkomponovaných skladeb víc jak dvě stě.

Se svojí kapelou účinkoval Kmoch na různých národních slavnostech a často podnikal zájezdy do poněmčených měst k posílení národního uvědomění českých menšin. Též do Vídně, Budapešti, Polska a Ruska zajížděli kolínští muzikanti a všude tam šířili slávu české hudby.

Několik generací v národě - počínaje našimi dědy a babičkami až po naše vnoučata - s oblibou naslouchali a ještě neslouchají Kmochovým pochodům a melodiím. Jeho skladby jsou proto tak oblíbené, že jsou textem i melodií tak blízké duši i povaze českého člověka. Není v nich složitých variací, ale jsou věrným ohlasem lidu, pro který byly tvořeny a k jehož poslechu byly hrány. Vždyť, kdo by neznal ty populární písně jako „Kolíně, Kolíně...“, „Muziky, muziky, vy pěkně hrajete“ a desítky

jiných, které přežily slavného kapelníka díky velké oblibě mezi lidmi doslova zlidověly.

***

Zásluhou moderní techniky gramofonových desek a reprodukcí pásek, hraje se dnes Kmochova muzika ve všech světadílech. Tak i zde u nás v Tasmánii jednoho zimního deštivého dne moje manželka Anna sestavovala program pro zdejší Československé vysílání rozhlasu a mimo jiné přehrávala i Kmochovy pochody. V tu chvíli jsem zapomněl, že venku je pošmourné, deštivé počasí a ve vzpomínkách jsem se přenesl půl století zpět do rodného kraje. Jako by to bylo včera, v duchu jsem viděl pochoduující řady Sokolů, Orků i hasičů, dožínkové průvody i zahradní koncerty, při kterých do pochodu vyhrávaly kapely českých muzikantů. Ještě se dobře

pamatuji, jak v letních měsících v neděli po mši svaté ve Skutči koncertovala Havlova kapela. Když lidé vycházeli z kostela seskupili se muzikanti do kruhu na prostorném, žulovými kostkami dlážděném náměstí a započali svůj nedělní koncert, nejčastěji nějakým Kmochovým pochodem. To bylo za našich mladých let, v dobách První republiky. Muzikanti ve svých modrých uniforcích v letním slunci s blýštícími instrumenty pořádali ty koncerty jako cvičení, při kterých se kapela „sehrávala“. Proto se také při nich nevybíralo žádné vstupné. Mládež i ti staří rádi poslouchali dobře provozovanou hudbu a odměňovali účinkující častým potleskem.

Tak jsem vzpomínal když našim domem zněly řízné Kmochovy pochody, které Anna slíbila zařadit do Československého vysílání Tasmánského rozhlasu, abychom i v daleké Tasmánii vzpomínali 140. výročí narození našeho populárního kapelníka.

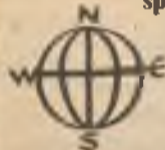
František Kmoch zůstal po celý život věrný rodnému kraji. Byl to velký muzikant a horlivý vlastenec. Škoda že se nedočkal ustavení Československé republiky. Zemřel v Kolíně 30. dubna r. 1912. Měl rád svůj národ a sloužil mu tím, co mu bylo Bohem dáno: uměním českého muzikanta.

V Kolíně si připomínají slavného kapelníka při výročních festivalech dechových orchestrů, zvaných „Kmochův Kolín“. Letos se tam již 26. festival konal s bohatým třídním programem ve dnech 17.-19. června.

Jaký zájem je o tento festival mezi našimi lidmi po celé vlasti, na který cestují do Kolína někteří až ze vzdálené Vysočiny dokazuje dopis mého přítele Bohumila Babíka, který je plný nadšení o tom, jak Kmochova hudba stále oživuje v lidu vlastenectví a touhou po svobodě a který nás zde, v daleké cizině, tolik potěšil.

DISCOVERY TRAVEL, INC.
641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.
Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

Our 105th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7315 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 412-5700

**Z ÚŘADOVNY
NÁRODNÍHO SVAZU
ČESKÝCH KATOLÍKŮ**

Milí členové, přátelé a příznivci NSČK!

Náš chicagský Distriktní svaz českých katolíků pořádá svůj tradiční „Den českých katolíků“ v neděli 2. října 1988 v sále Besedního domu osady Panny Marie Svatohorské v Cicero.

Jako každým rokem čistého výtěžku z tohoto kulturního podniku bude použito k podpoře našich zásluhových kulturně potřebných a dobročinných organizací a tisku.

K čistému výtěžku hodně přispívá zisk z knížek „Štěstěny“.

Snážíme se vždy, aby vlastníci štěstěných loterních čísel dostali za jejich odkoupení losů a svou dobrosrdečnost nějakou pěknou výhru.

Abychom měli však bohatou tombolu, potřebujeme také Vaší pomoci.

Obracíme se proto již nyní na Vás s prosbou, abyste i letošního roku na nás pamatovali nějakým pěkným dárkem do tomboly.

Své dary můžete přinést buď do úřadovny NSČK, anebo do administrace H.N.: obě jsou, jak už víte na nové adrese: 2340 S. 61st Ave., Cicero. Nemůžete-li nám dary sami přinést, rádi si pro ně přijedeme, když nás zavoláte: telefon NSČK: 656 - 1540; telefon H.N. 656 - 1050.

Předem přijmeme naše srdečné Pán Bůh zaplat' za Vaši štědrost a snahu pomoci, aby se dobrá věc opět podařila.

Distriktní svaz českých katolíků - Chicago.

Tradicionalistický arcibiskup Lefebvre se odbočil od Vatikánu

(Dokončení ze str. 1)

Sv. František z Assisi skutečně zachraňoval ve své době církev, ale v pokoře a poslušnosti papeži; biskup Lefebvre však tvrdohlavě hájí jen svoje názory.

Ačkoliv staří 82-letý arcibiskup Lefebvre dnes už má vzhled „unaveného zápasníka“, 15. června při tiskové konferenci mluvil ohnivě skoro jako Chomeini. Řekl, že povatikánská církev je vedena „antikristy“ a „podvrženými kněžími“. Papeži Janu Pavlovi II. vytýkal jeho „neomodernismus“ a „liberalismus“ - (v tom se mýlí na celé čáře) a naprosto mu vadí a „nesedí“ jeho setkávání s Židy a náboženskými autoritami jiných křesťanských církví a mimokřesťanských náboženských společenství (například v Assisi a v Kyoto), jeho styky s komunismem, jeho vztahy s ruskou pravoslavnou hierarchií - (která byla jmenována komunisty, kteří usilují o zničení náboženství) - a vůbec ekumenické snahy nynějšího papeže se Msgr. Lefebvrou všeobecně nelíbí. Papež prý hlásá lidská práva „podle ideálu Francouzské revoluce z roku 1789“. Dokonce se i rozhněval na Vatikán, že prý mu navrhoval vysvěcení jednoho tradičního biskupa, avšak až 15. srpna 1988, v naději, že Lefebvre do té doby zemře. Také řekl, že mu je plně lhostejné, bude-li exkomunikován. Doslovně řekl: „Mluví se nám o exkomunikaci. Kdo by nás však exkomunikoval? Řím, který je modernistický? Řím, který už nemá katolickou víru? Papež, který v Assisi smíchal bez rozdílu všechna náboženství? To mi je lhostejné. Jsme odsuzováni lidmi, kteří už jsou sami odsouzeni, kteří by měli být sami veřejně exkomunikováni...“ Vyhlášení exkomunikace Vatikánem pak komentoval takto: „Považujeme církevní tresty proti nám pronesené za plně neplatné. Jednou nám církev bude děkovat za to, co my dnes činíme. Dnes jsme provedli „operaci přežití“ a nikoliv „operaci sebevraždy“, nemohli bychom mít své kněze bez svých biskupů. Nemohu nechat své seminaristy osiřelé. Nemohu vás zanechat jako sirotky.“

Lefebvre vytýká americkým seminářům, že prý trpějí a „vědecky dokonce omlouvají“ homosexualitu. To už je trochu příliš silné kafe! Nezávislí pozorovatelé věští novému schismatu stejný osud, jaký potkal jiné podobné pokusy v minulosti.

Trochu podobná situace vznikla v římské církvi i po 1. Vatikánském sněmu.

Arcibiskup Lefebvre není žádnou význačnou osobností, která by přitahovala, jako byl například Martin Luther v 16. století. Proto asi nové schisma postupně zmizí v propadlišti dějin. Po 1. Vatikánském sněmu v roce 1870 také vzniklo schismatické hnutí zvané „starokatolíci“, kteří nechťeli přijmout nauku o papežské neomylnosti, na sněmu definovanou a pokládali za zbytečné prohlášení dogmatu o Neposkrvněném Početí Panny Marie (t.j. že když byla dcerou sv. Anny a sv. Jáchyma, narodila se jako jediná výjimka z celého lidského pokolení bez dědičného hříchu, aby se mohla stát Matkou vtěleného Božího Syna, pro Něhož pak dostala i příkaz, jak jej má pojmenovat: Ježíš - Jošua - čili Bůh spasí. Jako na „nebeské potvrzení pravdivosti a správnosti“ tohoto rozhodnutí 1. Vatikánského sněmu pak přišly Lurdy! - Schismatická církev starokatolíků dnes sice ještě dožívá v několika náboženských obcích v Holandsku, ve Švýcarsku a snad dokonce prý i v Československu, ale prakticky o ní vědí už asi jen studenti bohosloví, kteří se o ní dovídají při studiu církevních dějin. V nově vzniklé situaci s Lefebvrovým „tradicionalistickým“ schismatem Vatikánu zatím nezbyvá než mít trpělivost a stále vyzývat zbývající věřící nové schismatické skupiny, aby se vrátili do lůna církve. Čeká se, že velká většina z nich si to dobře rozmyslí a zůstane nakonec církvi věrná.

Proč a jak došel biskup Marcel Lefebvre k svému zatvrzelému stanovisku vůči rozhodnutím 2. Vatikánského sněmu?

Přitom si je nutno položit otázku, jak si máme vysvětlit, že k schismatu arcibiskupa Lefebvre vůbec došlo. Je třeba vzít v úvahu dvojí skutečnost: 1) Arcibiskup Lefebvre už velmi zestárl, je unavený a „už mu to asi zcela dobře nemyslí“, nebo jak to řekl jeho přítel, francouzský myslitel Jean Guitton, který zná dobře jak jeho zbožnost, tak i jeho svéhlavost; Lefebvre „se najednou zřejmě pomátl“. Podobné případy nejsou v dějinách lidského myšlení vzácností. Namátkou přicházejí na mysl z nedávných časů dva případy z doby vietnamské války. Tehdy ve Stockholmu „mezinárodním soudu“ svolaném komunisty a jejich přívrženci, dvě význačné osobnosti, více než 90-letý, anglický

filosof Bertrand Russel a asi 85-letý belgický apoštol dělnictva, obyčejný kněz a najednou kardinál Cardijn, odsoudili Spojené státy kvůli jejich zásahu ve Vietnamu! Oba se jinak do politiky vůbec nemíchali, byli obhájci lidských práv a lidské svobody proti komunismu, plně počestní a velmi inteligentní lidé. Už však byli příliš staří a mozek jim už zřejmě dobře nepracoval. Mezinárodní veřejnost to věděla, a proto jejich „odsouzení“ plně ignorovala.

2) Arcibiskup Lefebvre by však sotva asi měl nějaké stoupence, kdyby mu okolnosti nebyly bývaly příznivé. Vatikánské reformy byly prováděny příliš uspěchaně, zbrkle, brutálně, zvláště některými kněžími v USA a naprosto bez ohledu na psychologii věřících různých generací. Pro americký klerus je k tomu asi ještě nutno přidat jeho malou sympatii vůči „těžké latině“, k procesím, k novénám, k čtyřicetihodinové pobožnosti, někdy i k modlitbě sv. Růžence a vůbec chatrnou znalost církevních dějin a různých evropských náboženských tradic přímo v lůně jedné a téže Kristovy církve. Zejména starší lidé, dobří katolíci, zvyklí na náboženský život podle starého způsobu, těžce chápali, jak najednou mohly být změněny důležité obřady i samotná mše sv., „vyházeny“ sochy z kostelů, jako kdyby to bylo něco bezvýznamného. Těžko chápali, jak jeden den mohlo být nezachování pátečního postu těžkým hříchem zasluhujícím věčné zatracení a druhý den se už v pátek mohlo maso jíst. Dříve se při sv. přijímání musilo klečct, Kristovo tělo se musilo přijímat do úst na jazyk a nikdo se ho nesměl dotknout a pak najednou se přijímalo ve stoje a mohlo se přijímat i na dlaň ruky. Dříve mohl sv. přijímání dávat jenom kněz či jáhen, dnes však to běžně činí i laikové. Eucharistický půst, dříve povinný od půlnoci, se najednou stal jen něčím symbolickým a může trvat jen hodinu. Některým připadá, že celý náboženský život plně zesvětštel: kněží už nevyučují náboženství, nýbrž laičtí katechetové, kněží nekřtí a neodávají snoubence, nýbrž už i jen trvalí jáhni, kteří jsou plně laikové. Snoubence na svátost manželství už nepřipravují kněží nýbrž „psychologové.“ Už se také nechodí tak často ke zpovědi. Lidové pobožnosti - zvláště v USA z kostela vymizely.

Odpustky upadly v zapomenutí. Kněží - kromě nedělní mše sv. - a ve všední dny

soustředí všechno své úsilí na čisté světskou věc: jak sehnat dostatek dolarů pro udržení farní obecné školy. Nemá-li některý farář úspěch a nejeví-li dost „iniciativy“ v této věci, je nahrazen jiným, schopnějším. Kromě Holandska se snad v žádné jiné zemi jako v USA - zvláště mladí, nezkušení katolíci kněží - nesnažili zcela povrchním a formálním způsobem přiblížit se k „chladně rozumovému protestantismu“ v bláhové naději na brzkou jednotu všech křesťanů tím, že přestěhují svatostánek na vedlejší oltář, odstraní z kostelů všechny tradiční symboly katolické zbožnosti a přemění je na obyčejné „jednoduché“ modlitebny. Proto nemilosrdně vyházeli téměř všechny obrazy a sochy svatých v bývalých českých kostelích i sošky Pražského Jezulátka, k velkému zármutku všech jeho upřímných ctitelů. Tradiční melodický gregoriánský chorál byl nahrazen moderní ječivou a kňouravou kakofonií, naše evropské tradiční kostelní písně s theologickým obsahem tu vůbec neznají a namísto varhan přišly kytary a rocková muzika, a někdy se v kostele i roztancují kněží s vybranými věřícími, členy t.zv. nových hnutí v církvi, jako jsou někde „pneumatici“, chtějící se nějak přiblížit původní církvi s prosbami o zvláštní dary Ducha sv. - (trochu na způsob dnešních „pentecostals“), anebo toužebníků po záračných uzdraveních v kostele při zvláštních obřadech některého kněze, který má prý dar uzdravování nemocných.

Když viděli všechnu tuto „apokalyptickou spoušť“ v

chrámě božím někteří, málo církevních dějin znalí, ale poctivě a dobře v tradičním katolicismu vychovaní katolíci, bylo skoro normální, že se v té „pokoncilové církvi“ necítili najednou doma, že se nad mnohým i pohoršovali, stýskalo se jim po staré latinské t.zv. tridentské mši sv. a předkoncilových formách tradičních katolických pobožností. Nebylo se tedy ani čemu divit, když se přidávali k tradicionalistickému hnutí zbožného biskupa Lefebvra, který se houževnatě držel i barokní módy v liturgických ornátech. Přitom nedovedli udělat ve své mysli rozdíly mezi podstatou věcí a chybami „dětinské zbrklosti“, kterých se zvláště v USA dopouštěli dokonce sami někteří biskupové a tím spíše „uspěchanou pokrokovou modernou udýchání“ ještě nedozrálí kněží! Však také na tu nepromyšlenou zbrklou katolická církev v USA těžce doplatila ztrátou velkého počtu jinak dobrých, pracovitých a obětavých sestřiček i schopných kněží. Ovšem, všemu tomu se mohlo snadno předejít, kdyby Otcové koncilu a zvláště asi biskupové Spojených států zevrubně pochopili oč původně běželo sv. Otců Janu XXIII., když 2. Vatikánský sněm svolával. Jenomže i páni biskupové, kardinálové a kněží jsou jenom lidé, dělají i různé chyby, a jenom Pán Bůh je schopen vykouzlit spletitými cestami dobro i z našich chyb. Tam však, kde je Petr, jeho řádně zvolený nástupce - papež, tam je i pravá Kristova církev, vzdor všem jejím chybám. A jen té se Kristus Pán zavázal, že s ní bude až do konce světa.

Prodej lotů

úrodné půdy v Arizoně

Wilcox - Arizona

3 loty - každý velikosti 40 akrů. Možno zakoupit dohromady, anebo jednotlivě. Cena podle dohody.

Bisbee - Arizona

Na prodej 12 lotů - velikost 330 feetů x 146 feetů. Loty je možno koupit dohromady, anebo odděleně: Cena jednoho lotu \$1,300 anebo podle dohody.

3) Antioch - Illinois 80 x 126 feetů a 98 x 144 feetů. Celkem 11,214 čtverečních feetů. Residential area North East Corner Highway 83rd & 123 ST. \$ 9 tisíc. anebo nejlepší nabídka.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodávaný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

6420 záp. Čermákova tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a zadejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Bonn. — V důsledku sovětské politiky liberalizace a zlepšení vztahů mezi SSSR a Německou spolkovou republikou, občané německého původu, žijící v SSSR a v jiných východních zemích, dostávají ve větším počtu dovolení k vyemigrování do Západního Německa, mají-li o to zájem. Tak letos v prvním pololetí přišlo už do NSR 16,500 imigrantů německé národnosti ze SSSR, 41,700 z Polska a 6,300 z Rumunska. Čeká se, že za celý rok se tam přestěhuje asi 160,000 Němců z východní Evropy, což bude představovat rekordní počet v posledních 30 letech. Ve východní Evropě žije dosud asi 3.5 milionu lidí německé národnosti z nichž mnozí chtějí vyemigrovat na Západ. Podle zprávy Německého Červeného kříže v přítomnosti jsou projednávána exitní víza ze zemí východní Evropy asi pro 200,000 dalších žadatelů německého původu o vstup do NSR. Do Západního Německa se od r. 1945 přistěhovalo na 13 milionů uprchlíků a „přemístěného“ obyvatelstva. V přítomnosti je pro nové příchozí v NSR často nedostatek pracovních míst. - V Rusku byla před 200 roky carevnou Kateřinou Velikou založena při řece Volze - Německá voľžská republika, kam byli pozváni němečtí přistěhovalci. Stalin však v roce 1941 rozkázal jejich přesídlení na Sibiř a do Sovětské střední Asie.

● ● ●
Montevideo. — Státní tajemník George Shultz vykonal desítidenní návštěvu v devíti zemích Latinské Ameriky, kde si chtěl hlavně získat souhlas tamních vlád s americkou politikou vůči Nikaragvě. V Guatemale však nedosáhl od čtyř středoamerických prezidentů ani odsouzení levicové vlády sandinistů; všichni s Shultzem pouze podepsali společné prohlášení, ve kterém požadovali pro Střední Ameriku mír, demokracii, bezpečnost, sociální spravedlnost a ekonomický rozvoj. V hlavním městě Uruguaye shrnul Shultz posici Reaganovy vlády vůči sandinistům v Nikaragvě těmito slovy: „Nikaragva je ohrožením Spojených států; nikoliv tím, co by sama byla

schopna proti nim učinit, nýbrž kvůli moci Sovětů, kteří tam budují letiště, která by se mohla stát pro Spojené státy problémem. Je to rakovina, kterou je nutno vyříznout, a my učiníme všechno, co budeme moci, abychom zastavili její vzrůst.”

● ● ●
Los Angeles. — Na amerických veřejných školách je dnes systematicky ignorována existence Boha a náboženství. Vydavatelé školních příruček a literárních textů pro studenty úmyslně vymýtili všechny zmínky o náboženských realitách v přítomnosti i v minulosti, ve snaze vyhnout se možnému soudnímu stíhání kvůli „podporování náboženství“ a z toho vzniklých peněžních ztrát, kdyby pak jejich knihy byly ve školách zakázány. Podle výkladu vrchních školních autorit podporování náboženství ve školách se přičítá US ústavě, která zavedla odluku státu od církve. Modlitba, učení o biblickém desateru a četba Písma sv. jsou ze škol neúprosně vyloučeny. Ani „učitel pohlavní výchovy“ nemůže vybízet studenty k pohlavní zdrženlivosti před manželstvím (i třeba jen kvůli tomu, aby se více věnovali studiu); mohl by být obviněn ze šíření „náboženských předsudků”. - Důsledky odstranění Boha z veřejné školy jsou už dostatečně známé: zvýšení zločinnosti u mládeže, užívání omamných drog, pohlavní nevázanost, pohrdání jakoukoliv autoritou, potraty, sebevraždy mladistvých, egoismus, požívačnictví, malý zájem o pojmy jako jsou spravedlnost, poctivost, trpělivě a dobře vykonaná práce, pilnost, obětavost, služba druhým, sebezápor, pomáhání potřebným, úcta k lidem atd.

Protože liberalismus stále vládne uvnitř škol, není žádná naděje na brzkou změnu této tendence. V poslední době však některé spojené organizace učitelů a náboženských osobností utvořily koalici a upozornily na to, že náboženství zastávalo v dějinách lidstva vůbec a Spojených států zvláště, významnou roli, a že vyloučí-li se jakákoliv zmínka o něm ve škol-

LETEM

ních příručkách, dějiny lidstva a národů jsou v nich studentům předkládány zkresleně. Bez zmínky o náboženství je těžké vykládat studentům například smysl Nantského ediktu, počátky Spojených států a hnutí Martina Luthera Kinga za občanská práva černochů. Kromě toho je mládež olupována o poznání mravních hodnot, které mají všeobecnou platnost, pod záminkou, že prý to jsou „náboženské předsudky”. Zmíněná koalice právě uveřejnila brožurku „Religion in the Public School Curriculum”, ve které se snaží ukázat, že je možno učit ve třídě náboženství, aniž se tím poruší zásada odluky církve od státu. - Veřejné školy mohou učit o náboženství, aniž tím poruší ústavu, za těchto podmínek: 1) je-li vyučování pouze informativní akademické povahy a nikoliv „devocionální” čili nesmí vybízet v ničem k víře a zbožnosti; 2) vysvětluje-li se role náboženství v dějinách a v civilizaci a náboženské texty se vykládají jen jako literární díla; studentům se vykládá, že existují různé náboženství, avšak učitel nemůže a nesmí usilovat o získání studentů pro některé z nich; 3) učí se mravním hodnotám, avšak učitel se nesmí odvolávat na náboženské autority jako na důkaz, že tyto hodnoty jsou pravé; 4) žádné zvláštní náboženství nemůže být ani vynášeno ani snižováno. Dosud pouze stát Kalifornie rozhodl, že se studentům má ukazovat, jakou roli náboženství zastávalo v dějinách. Už letos v létě tři americké university začaly dávat kursy, určené pro učitele veřejných škol, o srovnávací náboženské vědě a o roli náboženství v dějinách a v literatuře. „Konservativní” Američané říkají, že toto je sice dobrý začátek, že to však zdaleka nestačí; nikde totiž není v ústavě psáno, že veřejné školy mají vychovávat atheisty. „Liberální” Američané však protestují. Jejich mluvčí „American Civil Liberties Union”, které překážejí i vánoční stromky a jesličky na veřejném místě, namítá, že prý učitelé by nevyhnutelně vměšovali do svých výkladů své vlastní náboženské názory, a že více známá náboženství, jako jsou např. křesťanství či židovství, budou nutně favorizována před tisíci méně známými náboženskými hnutími, jako jsou například kulty d'ábla, Krishnovi stoupenci, budhisté v USA atd., kterým by se v „objektivních,

vědeckých” a demokraticky svobodných Spojených státech měl přisoudit stejný význam.

● ● ●
Peking. — V komunistické Číně se plánování porodů provádí neúprosně. Rodiče měli až dosud dovoleno mít pouze jedno dítě. Každé druhé a další dítě je protizákonné; proto další těhotenství je přerušováno potratem i násilně, a to až do posledního měsíce těhotenství. Jeden vrchní pověřenec továrnických zaměstnanců o tom např. nedávno napsal; „Mít druhé dítě je absolutně zakázáno. Naléhali některá pracovnice na to, aby mohla mít druhé dítě, všichni dělníci té továrny budou potrestáni. Nebude dovoleno žádné zvýšení platů a továrna nebude přijata pro soutěžení v produkci. Žena pak bude podrobena „zkušební době” a obdrží pouze minimální mzdu na živobytí. Všichni zaměstnanci v továrně ji za to budou odsuzovat...” - Mladí manželé Li Quan Bang a jeho žena Ping Hong universitní studenti v USA, už měli jednoho 4-letého synka a Ping Hong byla opět v sedmém měsíci těhotenství. V té době Ping Hong obdržela přísný dopis z továrny, kde pracovala, dříve než odešla na studie do USA; v něm jí bylo rozkázáno, aby se ihned v USA podrobila potratu, a není-li to tam možné, aby se bezodkladně vrátila do Číny, kde potrat bude proveden zdarma. Jinak ji prý čekají velmi těžké tresty. Oba čínští manželé však chtěli nechat své dítě se narodit a proto požádali US imigrační úřady o dovolení zůstat v USA. Státní departament tuto jejich žádost zamítl, protože jim prý v Číně žádné politické pronásledování nehrozí. Zároveň jim bylo pohroženo deportací do Číny, protože oba manželé už svá studia ukončili. Dne 1. února 1988 se pak čínským manželům, ještě ve Spojených státech, narodilo děvčátko, kterému dali jméno Mahwae, znamenající „hezká a nadaná”. Konečné rozhodnutí o osudu manželů Lis má učinit US tajemník spravedlnosti; američtí občané byli vyzváni, aby mu napsali své mínění o této věci na adresu: the Attorney General, Department of Justice, Constitution Ave. and 10 St., N.W. Washington, D.C. 20530.

Dne 3. srpna bylo z Pekingů oznámeno, že čínská vláda zavedla jednu výjimku na pravidlo „jedno dítě v rodině”: venkovští rodiče, kterým se narodilo děvčátko, ještě mohou dostat od komunistické strany

SVĚTEM

dovolení „pokusit” se ještě druhým otěhotněním zplodit syna. Tato výjimka se však vztahuje pouze na ty venkovany, jimž se narodila dcera jako jediné dovolené dítě; neplatí však na ty venkovany, kterým se už narodil syn. Na města se tato výsada nevztahuje. Proto také neplatí pro manžely Lis. - Asi 80 % z jednoho bilionu čínského obyvatelstva jsou venkované, pracující na polích. Důvod dovolení této výjimky byl, že muži jsou v čínském zemědělství považováni za ekonomicky výkonnější než ženy. - Skutečnost je však taková, že Rudá Čína má dosud stále ještě nedostatečně zmechanizované zemědělské polní práce a že tedy potřebuje pracovní síly. Navíc pak místní vlády čínských provincií se přesvědčily o „nedobré pracovní morálce” venkovského lidu právě zákazem mít více dětí, protože v Číně - (jako v Africe a v Latinské Americe) - děti jsou stále ještě považovány za bohatství rodiny - bez ohledu na jakékoliv náboženství.

● ● ●
Baltimore. — Astronomové už dávno opustili názor, že naše sluneční soustava je jediným zjevem ve vesmíru, a že vznikla zcela náhodně, jen třeba přiblížením se k slunci nějaké obrovské hvězdy. Dnes se domnívají, že velká část hvězd, zvaných slunce, nebo stálice, se vyvinula stejným způsobem jako se vyvinuly naše slunce a naše sluneční soustava. Takový byl normální pochod ve vývoji vesmíru. Oběžnice vznikly z původního „mraku plynů” zároveň když se tvořilo slunce. Někteří vědci se domnívají, že oběžnice se utvářely podle dvou formulí, jak o tom podal zprávu magazin „Scientific American”. Existují některé výjimky, které jsou složitější, jako například skupiny dvou sluncí. Nyní účastníci schůze „Mezinárodní jednoty astronomů” v Baltimore se dozvěděli o objevu skupiny US a kanadských vědců, kteří už sedm let studovali řadu hvězd v Mléčné dráze a zjistili, že asi polovina jimi studovaných hvězd se slabě „kymácí”, jediným možným vysvětlením tohoto zjevu se jim zdá být přítomnost skupiny oběžnic u „kymácejících se” sluncí. Oběžnice - (planety) kvůli svým malým rozměrům nejsou viditelné žádným druhem dalekohledů a to ani u hvězd, které nám jsou nejbližší (s výjimkou našeho slunce). Extrapolací svého objevu zmínění vědci se domnívají, že asi

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekárské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade” cukroví
- Velmi chutné máslové housky a strůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskava
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

polovina sluncí Mléčné dráhy má své oběžnice. Pak je prý možno předpokládat, že aspoň na některých z těchto oběžnic existují podobné podmínky, jaké máme na naší zemi, aby se tam mohli vyvinout život. Na některých mohl vzniknout život o biliony let dříve, než na naší zemi, a proto není absurdní se domnívat, že tam existují také lidé, a to možná mnohem více pokročilí v civilizaci než jsme dnes my - pozemšťané. Toto však jsou stále jen pouhé dohady; nic se dosud neví o tom, zda jinde než na naší zemi ve vesmíru život opravdu existuje. Jsou-li někde ve vesmíru lidé, a jsou-li pokročilejší v civilizaci než jsme my, pak asi také znají užití elektromagnetických vln v radiovém vysílání. Proto se hvězdáři už řadu let snaží ze země zachytit pomocí velmi citlivých antén nějaké radiové vysílání odněkud z vesmíru, jehož původci by byly bytosti, obdařené rozumem, avšak tyto snahy dosud byly bezúspěšné. Před lety se také mnoho mluvilo o „létajících talířích“, neboli o sondách, které by přiletěly z vesmíru a přiblížily se k naší zemi, v nichž možná byly bytosti, obdařené rozumem. Bylo však zjištěno, že tyto viděné zjevy mohly být jinak vysvětleny, obyčejně velmi přízemními důvody. O žádných mimozemských bytostech dosud nic nevíme; ani se neví, zda vůbec jinde mimo naši zem existovaly či existují nějaké nižší životní formy.

Moskva. — Gorbačovova glasnost se téměř denně projevuje různými způsoby. V Moskvě Vrchní sovět sám rozkázal propuštění na svobodu dnes 20-letého západoněmeckého pilota-amatéra Mathias Rusta, který v květnu 1987 přeletěl ve svém malém letadle značky Cessna Skyhawk z Finska - 560 mil sovětského území a žádnou protiletectvou ochranou nerušen, přistál na Rudém náměstí v Moskvě blízko Leninova mausolea. Potom 4 září byl odsouzen ke čtyřem rokům vězení kvůli „ilegálnímu vstupu do sovětského vzdušného prostoru, porušení leteckých pravidel a zhoubného chuligalismu“. Gorbačov tehdy zároveň propustil z jejich funkcí sovětského ministra obrany Sergeje Sokolova a velitele letectva Alexandra Koldunova, jichž se chtěl už dávno zbavit. Rust si odpykal celkem asi čtvrtinu svého trestu; propuštěn byl tři dny po skončení „přátelské návštěvy“ v Moskvě západoněmeckého ministra zahraničí Hans-Dietrich Genshera. V letadle Lufthansy, které

jej vezlo do Frankfurtu, Rust prohlásil, že jeho čin byl nezodpovědný, že „přišel do Moskvy jako dítě a vrátil se jako dospělý člověk“, a že chce pracovat na sblížení Západu s Východem. Ve vězení s ním prý bylo dobře zacházeno; mohl konat tělesná cvičení a dokonce tam přibral i na váze.

Buenos Aires. — Argentinský prezident Raul Alfonsín oznámil 3. srpna devalvací argentinské měny o 11,4 % a „dobrovolnou kontrolu cen“, ve vládním úsilí snížit 121 % inflaci, kterou je Argentina právě postižena. Argentina chce náležitě splácet vysoký zahraniční dluh 56 bilionů dolarů a má nejlepší vůli pokusit se o snížení obrovského schodku národního rozpočtu; celý národní rozpočet v minulém roce obnášel pouze 10,6 bilionu dolarů, avšak schodek činil 3,5 bilionu dolarů! Čeká se, že tato opatření budou velmi nepopulární a mohou vyvolat i nové politické nepokoje. Bude-li tento program mít úspěch, pak při presidentských volbách příštího roku bude zvolen kandidát vládnoucí Radikální občanské unie Eduardo Angeloz; jinak by asi zvítězil tentokrát kandidát opoziční peronistické strany Carlos Menem.

Oslo. — Smrtelná nemoc AIDS je známá terpve od osmdesátých let; norští vědci však právě oznámili, že existovala už dříve. Už v letech 1966-67 na ni onemocněli v Norsku jeden námořník, jeho žena a dcera, kteří potom v roce 1976 všichni na ni zemřeli. V té době si norští lékaři lámali hlavu nad tím, na kterou záhadnou - tehdy ještě neznámou chorobu - zemřeli. Teprve nyní mohli provést příslušnou analýzu vzorků jejich zmrzlé krve a objevili, že byla nakažena virem HIV, vyvolávající AIDS. Námořník ve svém povolání navštěvoval různé přístavy v Africe i jinde, kde všude kvete prostituce. Analýza jeho krve totiž nyní dokázala, že měl zárodky i jiných pohlavních chorob. Svou nákazu AIDS pak předal své ženě a tato jí předala své děti, která se jí narodila. Jejich starší dcery dosud žijí a jsou úplně zdravé. Z toho případu norští vědci vyvozují názor, že ojedinělé případy choroby AIDS asi existovaly v různých místech ve světě už před rokem 1980, kdy teprve autority veřejného zdraví zjistily její existenci. - Podle zprávy Světového zdravotního úřadu OSN v Ženevě z 1. července 88 se na celém světě v posledních 12 měsících počet jen hlášených

případů AIDS skoro zdvojnásobil, z 53,121 dne 30. června 1987 na 100,410 dne 30. června 1988. Z toho celé dvě třetiny případů, to je 65,099 připadalo na USA! - Některé africké i jiné země z prestyžních důvodů se zdráhají všechny své případy hlásit. Podle odhadů Zdravotního úřadu OSN je dnes na světě asi 150,000 případů onemocnění AIDS a kromě toho 5 až 10 milionů lidí jsou nositeli viru HIV, ačkoliv sami dosud nejsou nemocni. V USA kvůli zavedení výchovy o AIDS se v posledních třech měsících počet nemocných zvýšil pouze o 5,7 % ačkoliv dříve se jejich počet každým rokem zdvojnásoboval.

Rangoon. — V Birmě v jihovýchodní Asii, s 38 miliony obyvatel, vládla od vojenského státního převratu v roce 1962 až doposud s podporou armády diktátorsky socialistická strana Birmy. Vrchní vládní funkci měl v rukou její předseda Ne Win, dnes už 77-letý. Strana má pouze 2,3 milionu členů, avšak má v rukou všechnu vládní moc a nedovoluje existenci jiných opozičních politických stran. Podle ústavy tam byla prováděna marxistická zásada státního vlastnění výrobních prostředků. Politické a osobní svobody tam jsou omezeny. Ne Win po státním převratě úplně isoloval Birmu od ostatního světa v úsilí, zbudovat tam marxistickou společnost; obával se totiž toho, že stykem s cizinou by bylo ohroženo tamní uskutečňování marxistického ideálu. Tím však neodvratně zmrzačil a podlomil birmanskou ekonomii, ačkoliv Birma by mohla být kvůli svému přírodnímu bohatství nejbohatší zemí jihovýchodní Asie. Ve skutečnosti její socialismus z ní učinil dnes jednu z deseti nejchudších zemí světa. Roční národní důchod „per capita“ tam činí pouze asi 200 dolarů. Ekonomická situace se stále více zhoršuje, ceny živobytí stoupají, životní úroveň klesá; po ulicích v Rangoonu jezdí dosud auta, která jinde je možno vidět pouze v museích. Kvůli tomu tam letos v březnu a v červnu studenti vyvolali protivládní demonstrace. Armáda a policie postřílely asi 100 demonstrantů, zejména studentů, byla provedena masová zatýkání a university byly zavřeny. Ne Win, znechucen těmito událostmi a zřejmě také pod tlakem výčitek svědomí se 23. července rozhodl rezignovat ze své funkce předsedy socialistické strany a tím i vrchního vládcе Birmy. Jako důvod svého rozhodnutí udal vysoký věk a chatrné zdraví. Zároveň navrhl

zorganizování celonárodního referenda, ve kterém by měli občané rozhodnout, zda v Birmě má nadále pokračovat systém jedné politické strany, či zda má být dovoleno více politických stran. Dne 25. července Ústřední výbor socialistické strany sice přijal Ne Winovu rezignaci, avšak zamítl jeho návrh referenda a politického pluralismu. Pouze slíbil některé ekonomické reformy, zejména rozšíření soukromého sektoru v dopravnictví, průmyslu, obchodu, rybolovu a v oboru služeb; také prý budou dovoleny společné podniky Birmanců s cizími firmami. Dne 26. července pak též výbor jmenoval nástupcem Ne Wina 64-letého generála ve výslužbě Sein Lwin-á, nejvíce obávanou a nenáviděnou osobu v odcházející vládnoucí juntě Ne Wina. Sein Lwin měl za úkol udržovat přísnou disciplinu ve vládnoucí straně a brutálně drtil všechnu politickou opozici proti diktatuře socialistické vlády. Také to byl on, který vedl krvavé potlačení nedávných protivládních demonstrací. Po jeho nynějším jmenování do vrchní funkce ve straně domácí i cizí pozorovatelé vyslovují pochybnosti o tom, že v Birmě budou vůbec nějaké reformy provedeny. Dne 27. července byl Sein Lwin jmenován prezidentem Birmy a právě v těchto dnech tam vypukly nové demonstrace.

Chicago. — Předsednictvo „Federace pro právo na život“ státu Illinois právě poukázalo na to, že místopředseda George Bush, kandidát Republikánské strany na US presidentství, se vyslovil pro ústavní doplněk, kterým by se zrušovalo dovolení potratů na požádání. Naproti tomu demokratický kandidát Mike Dukakis, guvernér státu Massachusetts, ve svém politickém programu plně zastává „právo“ žen na potrat, věren politické platformě své strany a za svého guvernérského úřadu projevil velkou horlivost v úsilí o odstranění státních zákonů, kterými se potraty omezovaly. Zmíněné předsednictvo připomíná, že se nesmí zapomenout na to, že příští president pravděpodobně bude

mít za úkol nahradit tři přestarlé soudce Nejvyššího soudu, kteří jsou zuřivě potratoví. Dukakis by jistě vyvolil ty kandidáty, kteří jako on jsou „pro choice“, a tedy pro pokračování potratů v nezmenšené míře; ročně se nyní ve Spojených státech provádí asi 1,5 milionu potratů. Pouze George Bush by jmenoval kandidáty, kteří by byli ochotni zrušit osudné usnesení Nejvyššího soudu z roku 1973, zavádějící v USA potrat na požádání. Organizace „Right to Life“ vybízí katolické voliče, aby užili svého hlasovacího práva „moudře a ve prospěch života.“ - Kardinál Joseph Bernardin sloužil mši sv. a měl pohřební obřady na hřbitově Královny nebes v Hillside u Chicaga před hromadným pohřbením 2,000 lidských zárodků a nedonošených dětí, usmrcených potratovou operací. Ve svém proslovu řekl, že jako duchovní pastýř cítil svou povinnost pohřbít tyto lidské ostatky. Prý neví, zda tato jeho akce bude mít nějaké zákonné zápletky, které v každém případě jsou bezvýznamné, srovnají-li se se zničením nevinného života. Pak ještě řekl doslovně: „Každý lidský život, v kterémkoliv stádiu vývoje, od početí až k přirozené smrti, za kterýchkoliv okolností je posvátný a milovaný Bohem. Želice životy nemluvnat, zničené potratem, jichž ostatky dnes s úctou pohřbíváme, obnovujeme svůj pevný závazek, chránit a hájit lidský život, zejména těch, kteří jsou nejvíce zranitelní.“ - Mluví organizace ACLU (American Civil Liberties Union) státu Illinois pohněvaně prohlásil, že prý kardinál se „propůjčil k nestoudnému okázalému projevu publicity“ a „zúčastnil se akce, které snižuje osobní soukromí a bezúhonnost žen, at' už jsou, anebo nejsou členkami katolické církve.“ Prý je asi těžko možno za to kardinála soudně stíhat, avšak organizace ACLU se bude snažit zjistit, zda snad získáváním mrtvol dětí, vyhozených do odpadků, anebo získáváním potřebných informací se osoby, které tento projev zorganizovaly, nedostaly do konfliktu s nějakým zákonem. Pak ovšem ACLU by tuto věc určitě nenechala v klidu.

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

SPORT

KOPANÁ v Československu

PŘÁTELSKÉ ZÁPASY

Před zahájením nové sezony se všechna mužstva připravují na novou sezonu:

- Olomouc - Teplice 3:1
- Cheb - Bohemians 1:1
- Ostrava - Krnov 8:2
- Inter - Zalaegerszeg 3:2
- Levice - Frankfurt n/O. 2:1
- Přerov - Opava 0:2
- Milín - Poldi Kladno 1:3

Nevrátili se...

Knoflíček a Kubík v Anglii

Dva slávisté oslavují svobodu na Západě. Československý sport přinesl 1. srpna následující zprávu:

Nevrátili se...

Fotbalisté pražské Slavie ukončili zájezd do NSR (Záp. Německo) střetnutím proti Vilselsheimu, nad kterým vyhráli 3:0. Do utkání nastoupili bez

Luboše Kubíka a Ivo Knoflíčka, kteří v Duisburgu výpravu opustili a údajně zamířili do Anglie.

Západoněmecký Eintracht přinesl však podrobnější zprávu...

Předseda fotbalového odboru „Slavie Praha“ Jiří Epstein po zápase s Hildesheimem marně hledal své dvě fotbalové hvězdy. Členi národního mužstva ČSSR Luboš Kubík a Ivo Knoflíček po zápase zmizeli - pouze v uniformě a bez cestovních pasů. Rozčilený pan Jiří Epstein zavolal do Prahy Knoflíčkově mamince, která mu jen potvrdila, že Luboš již dávno plánoval cestu do Anglie, kde chce hrát za mužstvo Derby County. 24letý záložník Luboš Kubík sehrál v dresu ČSSR 25 mezistátních zápasů a byl v roce 1987 jmenován fotbalistou roku.

Král střelců v ČSSR Ivo Knoflíček taktéž nastoupil v barvách ČSSR 25krát. Je ženatý a doma má dvě děti.

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace MS 90 Jamaica - USA 0:0

18,000 diváků v Kingstonu vidělo slabý fotbal a ještě k tomu bez branek.

Zápas byl hrán za velkého vedra a také na tvrdém terénu, jemuž se domácí mužstvo lépe přizpůsobilo.

Odvětné utkání se hraje v sobotu 13. srpna v St. Louis.

Seoul - 17. září 1988

Za 35dní vzplane olympijský oheň a rekordní počet atletů bude bojovat o medaile v Seoulu v Jižní Koreji.

Velké přípravy atletů byly příčinou dosažení nových světových rekordů v mnohých atletických disciplínách.

SSSR, Východní Německo a USA se pravděpodobně rozdělí o 70 % všech medailí. Je však možné, že se dočkáme velkého překvapení od atletů z Rudé Číny. Japonsko a Západní Německo si také dělají naděje na úspěch.

Vše nasvědčuje tomu, že uvidíme nejlepší olympijské hry moderní doby. Doufejme, že nedojde k žádným politickým protestům a násilnostem.

**Prosíme
oznamte nám včas
změnu své adresy**

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Pohár Metro - Ligy na Schwaben Centru v sobotu a v neděli 27.-28. srpna

Bude odehrán turnaj Metro - Ligy za účasti 12 klubů.

Kluby byly rozděleny do dvou skupin po šesti:
Modrá skupina:

1. Sparta
2. Kickers
3. Vikings
4. Maroons
5. Bullets
6. Real F.C.

Červená skupina:

1. Eagles
2. Schwaben
3. United Serbs
4. Liths
5. Fortuna
6. Wings

Přehled zápasů Sparty:

- Sobota 27. srpna**
2:10 p.m. Sparta - Kickers
3:20 p.m. Sparta - Vikings
5:05 p.m. Sparta - Real
- Neděle 28. srpna**
1:00 p.m. Sparta - Bullets
3:55 p.m. Sparta - Maroons

Zápasy se hrají 2krát 15 minut.

Slovaks bez kopané?

Na poslední schůzi Metro - Ligy byl projednáván dopis zasláný klubem „Slovak A.A.“, ve kterém vedení klubu žádá o zru-

šení všech mistrovských zápasů během roku 1988.

Trenér Tony Runáč pro nedostatek hráčů se vzdal svého úřadu a doposud se nikdo nenašel, kdo by převzal jeho funkci.

Po více než šedesát let Slovak A.A. hrál v mistrovských soutěžích metropole Chicago a pevně věříme, že po krátké přestávce opět uvidíme mužstvo Slovak A.A. na hřišti.

Jarda Fajkus

Odbočka ČSNRA „28. říjen“ pořádá 3. ročník tenisové soutěže

pod záštitou Mid-America Federal Savings & Loan Assn. Hugo Koranda - Honorary Chairman, Vlasta Smebergerová - Vice-President.

Bude se hrát v sobotu 10. září a v neděli 11. září opět na dvorcích Morton-West High School, Harlem a 24. ulice v Berwynu.

Zúčastnit se mohou krajané a exulanti československého původu.

Soutěžít se bude:

- 1) v pánské dvouhře
- 2) v dámské dvouhře
- 3) v pánské čtyřhře
- 4) v dámské čtyřhře
- 5) ve smíšené čtyřhře

Jednotlivcům, kteří mají zájem o kteroukoliv čtyřhru a nemají spoluhráče, bude partner přidělen při losování v klubovně Sparty A.B.A. na Čermákové třídě v Cicero ve středu dne 7. září v 7 P.M., kdy též končí lhůta přihlášek.

Zápisné je \$5.00 za jednotlivce, \$10.00 za dvojici.

Přihlášky přijímá:

Ota Karásek
2712 So. 58th Court
Cicero, IL 60650
☎ 656-9581

Zveme všechny činné hráčky a hráče v chicagské metropolitní oblasti k účasti na této soutěži.

Filmovat opět bude Pavel Vaněček.

Za odbočku 28. říjen
Rozina Nehasilová, předsedkyně
Joseph Bárta, jednatel

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošíváných dek a polštářů

z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

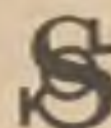

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

3rd Annual SOKOL CLAM BAKE

at Bohemian Nat'l Hall
For Reservations Called at
475 - 9746 or 524 - 5581

\$15.00 per person - includes beer & soft drinks

CATERED BY HOCEVAR'S
MAPLE HTS. CATERING

Served 4 to 7 p.m.

SATURDAY AUGUST 20, 1988

SPARTA A.B.A. pořádá v neděli 28. srpna 1988

PIKNIK

V National Grove
Des Plaines Ave.
a
26. ulice North Riverside
zahradka č. 3

Sparta A.B.A. srdečně zve všechny přátele a známé.
Začátek v 11 hodin. K tanci a poslechu bude vyhrávat
hudba: CONCERTINA

OBČERSTVENÍ

Výborné bramborové placky!

ADMS ENTERPRICES RESIDENTIAL COMMERCIAL CONTRACTOR

GENERAL CARPENTRY WORK * CONCRETE
TUCK POINTING * KITCHEN * BATHROOMS
REC. ROOM * ROOFING * SIDING
CEILING FLOORS * WALLS TILE * PAINTING
PLASTERING * OAK FLOOR SANDING

JOHN BOSELA ☎ 620 - 8110 or PAGE 719 - 4040

Opět se mluví o Evropském společném trhu

Uskuteční se nakonec Evropský společný trh v celém rozsahu? Byl sice založen už v roce 1957 a měl se stát obrovským jednotným trhem, kde - stejně jako tomu je ve Spojených státech - by zboží, dělníci a kapitál se volně pohybovaly z jedné země do druhé. K ničemu takovému však dosud nedošlo, protože jednotlivé země si neochvějně podržely své malé, omezené a žárlivě chráněné domácí trhy. Celní tarify mezi jednotlivými zeměmi byly sice zrušeny, avšak byly nahrazeny jinými zábranami: dovozními formuláři, předpisy o jakosti výrobků, zdravotními požadavky, velmi rozdílnými dávkami při transakcích zboží, prokuračními praktikami různých zemí atd.

V polovině osmdesátých let však najednou evropští podnikatelé, národohospodáři i politikové „upadli do pesimismu“, a začali přemýšlet, když viděli ekonomický rozmach USA a Japonska, zatímco evropským ekonomikům hrozil úpadek. Tehdy bylo rozhodnuto, že „věci se budou musit změnit“. Francouz Jacques Delors, předseda Evropské komise a Lord Cockfield, předseda britské delegace v téže komisi, společně připravili plán na uskutečňování opravdového Evropského společného trhu, a to do roku 1992. Letos v červnu pak 12 zemí Evropské ekonomické komunity - (neboli Společného trhu) - odhlasovalo přijetí tohoto programu a postupné zrušení všech asi 300 různých obchodních, tarifních a finančních překážek proti uskutečňování společného trhu. Tak se tento program rázem stal zákonem všech členských zemí. Hned se pak začalo s odstraňováním zábran; už bylo podniknuto 84 různých iniciativ k ekonomickému sjednocení západní Evropy a o dalším stu podobných opatření se právě trpělivě a vytrvale jedná. Ke splnění celého plánu zbývá ještě tři a půl roku; podle mínění znalců by se tentokrát Evropský společný trh mohl stát skutečností. Už také asi 87 % větších západoevropských podniků se různými opatřeními připravuje na dobu, kdy bude soutěž v Evropě bez jakýchkoliv omezení: společnosti se spojují nebo spolčují, aby posílily své pozice a zajistily si přežití po roce 1992; jinak by mnohým podnikům hrozil úpadek a zánik. Už také Západní Německo přijalo zásadu jednotné evropské ústřední banky,

proti které se dosud vzpíralo; tím předpokládá pro budoucnost společnou finanční politiku ve všech zemích Evropského společného trhu a společnou evropskou měnu.

Čeká se, že uskutečňováním společného trhu se evropská ekonomie obrodí, stane se silnější a více schopnou soutěže s ekonomii Japonska, Spojených států a ostatních evropských zemí, které dosud nejsou členy Evropského společného trhu - (jde o Švédsko, Norsko, Finsko, Island a Rakousko, nikoliv o komunistické země východní Evropy). Společný trh však bez pochyby zavede proti cizině vlastní společná protekcionistická opatření. Bude-li pak Japonsko chtít vyvážit své výrobky do zemí Evropského společného trhu, bude musit také samo otevřít své hranice pro výrobky těchto zemí, čemuž se dosud bránilo zuby - nehty. Jinak by neobdrželo dovolení k obchodu se západní Evropou.

Evropský společný trh by se pak mohl stát mocnější ekonomikou jednotkou než jsou USA; tamních 320 milionů obyvatel je schopno utvořit větší a bohatší trh než mají dnes USA. Už teď hrubý národní důchod všech zemí Evropského společného trhu dohromady se zhruba rovná hrubému národnímu důchodu USA, měří-li se tento v současných levných

dolarech; měří-li se silným dolarem z roku 1986, pak evropská průmyslová síla a hrubý národní důchod by se rovnaly asi třem čtvrtinám americké průmyslové síly a hrubého národního důchodu. Někteří už říkají, že životní úroveň v západní Evropě je dnes průměrně vyšší než ve Spojených státech, a že navíc je tam ekonomický blahobyt rovnoměrněji rozdělen než v USA. Toto všeobecné ohodnocení se však nevztahuje na komunistické země, které k Evropskému společnému trhu nepatří. Tam je životní úroveň v porovnání s USA nízká. Proto se komunisté chtějí pokusit zlepšit své krachující ekonomie Gorbačovovou perestrojkou, která chce kopírovat některé kapitalistické praktiky.

Zdá se, že západní Evropa je dnes opravdu rozhodnuta přeměnit se v jednotný ekonomický celek. Je však nutno přiznat, že až se to uskuteční, v přechodné době tam vzniknou různé vážné ekonomické přesuny a sociální problémy, které bude nutno vyřešit. Dnes ještě nikdo nemá jasnou představu o tom, co Evropský společný trh bude znamenat pro obchod, investice a mezinárodní konkurenci a jaké nové problémy - zejména sociální - způsobí, zvláště mezi početnými emigranty z Afriky, Asie, z Turecka a z komunistických zemí.

Paní Ella Jirka, jedna z dcer † býv. starosty Chicaga - Antona Čermáka zemřela ve věku 92 let

Chicago. — Dne 3. srpna zemřela v nemocnici v Hinsdale ve věku 92 let paní Ella Jirka, dcera bývalého chicagského starosty Antona Čermáka. Zádušní mše sv. byla sloužena 6. srpna v katolickém kostele sv. Vincence Ferrera na chicagském předměstí River Forest. Její otec, který se stal starostou Chicaga v roce 1931, byl 15. února 1933 smrtelně střešen v Miami na Floridě kam doprovázel presidenta Roosevelta a brzo nato zemřel. Ella byla jedna z prvních žen v Chicagu, která se naučila řídit auto, a pak vozila svého otce na různá místa, podle potřeby jeho politických funkcí. Její rodina i rodina jejího manžela Dr. Franka Jirky byly činné účastny v různých městských a politických záležitostech města Chicaga. Její tchán byl členem městské školní rady a její manžel předsedou Departmentu veřejného zdravotnictví státu Illinois. Její dnes už zemřelá sestra Helen byla ženou illinoisického guvernéra Otto Kerner, už také zemřelého a další sestra Lillian byla ženou dnes už také zemřelého státního senátora Richey Graham-a. Její syn, Dr. Frank Jirka Jr., který ve druhé světové válce při bitvě o Iwo Jima v Japonsku ztratil obě nohy, byl předtím předsedou Illinois State Medical Society a také předsedou American Medical Association. Dosud je též členem Národního svazu českých katolíků, jednou byl hlav-

ním řečníkem v anglické řeči na Národním dnu českých katolíků, když byl ještě pořádán ve Wozniakově zahradě na Blue Island Ave. v Chicagu

- Vedle syna Dr. Frank Jirka Jr., tu ještě zůstávají na živu její syn Dr. Anton, 9 vnuků a 8 pravnuků.

XXX

Při této příležitosti si připomeňme, že jedna z veřejných škol ve staré bývalé České Plzni, která je dnes už úplně mexická nese dodnes jméno jeho zasloužilého otce. — „Jirka School“, kde byla po mnoho let principálkou (ředitelkou) paní Helena Čadová, † choť našeho nejlepšího znalce historie českých amerických pionýrů, býv. dlouholetého předsedy NSČK, Dr. Josefa Čady. Ten se narodil bezmála před 90 lety v domě svého otce, uměleckého zámečnicka na 18. ulici v osadě sv. Víta. V Praze byl žákem našeho slavného historika Josefa Pekaře, dlouhá léta pak vyučoval historii ve svatoprotekopské koleji v Lisle, IL., a dnes prožívá léta slunného životního podzimu v rodině svého jediného syna Pepíka na Floridě.

(Pozn. redakce: Čas od času se nám ještě dosud ozývá svými články do H.N. a litujeme jen toho, že to nedělá častěji, My, větší exulanti z chicagského okolí jsme mu navíc vděční za to, že za panování zasloužilého a dnes již † Msgr. Martina Křížky, dlouholetého faráře osady Bl. Anežky České, nám poradil a všestranně nás podpořil, abychom se mohli zapojit do práce NSČK prostřednictvím našeho, dnes již známého Klubu Domov.)

CLEVELAND NEWS

Czech program

The Czech Voice of Cleveland, hosted by Joe Kocab has returned to the Sunday morning airwaves at 11 a.m. to 12 p.m. weekly on WRMR 850 AM. This station carries the popular big band Music of Your Life format during the week. Joe Kocab also continues to broadcast Sunday afternoons 5:05 to 6 p.m. on WCPN 90 FM with the Czech Voice of Cleveland.

KARLIN CLUB BAND CONCERTS

5304 Fleet Ave.

August	Sept.
17 - Joe Novak	7 - Orchades
24 - Lake Erie Button Box	14 - Maple Hts. Button Box
31 - Bob Sabatka	21 - Joe Beno
	28 - Johnny B

***

Česká síň Karlín

5304 Fleet Avenue

STEAK ROAST

Saturday, August 27, 1988

Food from 6:00 to 7:30 P.M.

Music by Ron Stark from 7:00-11:00 P.M.

Donation \$9.00

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

DO ČESKOSLOVENSKA v r. 1988

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku

18. srpna, 5. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu, který může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek jsou stejné jako minulý rok. Do Prahy a Bratislavy z Chicaga \$733.00 do konce května a po 15. září; po 1. červnu \$873. Z New Yorku \$623.00 a \$763. Velmi výhodné ceny letenek do Vídně - \$592.00 až \$682.00

Návštěvy příbuzných a známých z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Vyřizujeme zaslání peněžních darů na cestování pro čs. občany do USA a západních států. Máme zvláštní nemocenskou pojištění pro návštěvníky.

TUZEX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům. Rovněž vyřizujeme zaslání balíků do Československa.

Vyzádejte si podrobné informace u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

**WALDEMAR
&
OLGA MATUŠKA
IN CONCERT**

*****

NEDĚLE 18. ZÁŘÍ - SEPTEMBER - 6:30 PM

PARK JUNIOR HIGH SCHOOL, 325 N. PARK AVE., LA GRANGE PARK

(ROK ODEH A N. PARK AVE.)

PŘEDPRODEJ: V PŘEDPRODEJI \$12, PŘED PŘEDSTAVENÍM \$14
 ▶ PANCER IMPORT, 6514 W. CERMAK RD., BERWYN, ILL. ▶ DUMPLING HOUSE, 4109 S. HARLEM AVE., STICKNEY
 ▶ LITTLE EUROPE RESTAURANT, 9208 W. OGDEN AVE., BROOKFIELD, ILL. ▶ RADIO SPECTRUM, TEL: 312/795-6171
 ▶ BOHEMIAN CRYSTAL RESTAURANT, 639 N. BLACK HAWK DR., WESTMONT, ILL.

*****

ANNOUNCE
Hlas New Evening Prices!
RESTAURANT & LOUNGE
5734 W. Cermak Rd., Cicero
MONDAY THRU THURSDAY DINNER AT LUNCH PRICES!

- Juicy Pork • Crispy Duck
- Tender Breaded Pork
- Golden Chicken • Beef Dishes • American Favorites
- Seafood

SENIOR CITIZENS SPECIALS
 Homecooked LUNCHES \$4.20 TILL 4:30 PM
 Sundays 10% OFF TOTAL BILL

For Daily Specials and Reservations **652-0795** Complete With Dessert and All The Trimmings For Approximately **\$4.50**

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
 Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

**NEDOŽITÉ PĚTASEDMDESÁTINY
JEDNOHO Z NEJZASLOUŽILEJŠÍCH
KNĚŽÍ TŘETÍHO ČS. EXILU**

Celému našemu exilu i starokrajanům známý Msgr. dr. Ludvík Němec zemřel v nemocnici ve středu 22. června 1988. Pohřeb měl v úterý 28. června 1988 z filadelfského chrámu svatě Anežky, kde Msgr. Němec často vypomáhal tamním Slovákům.

Náš čtenář, zapadlý vlastenec v Pensylvánii Dr. Antonín Neumann, který se osobně pohřbu zúčastnil nám o tom napsal toto:

Milý Otče Vojtěchu, právě jsem se vrátil z Philadelphie, kde jsem se rozloučil na zádušní mši svatě s monsignorem Ludvíkem Němcem.

Slovenský kostel sv. Anežky a sv. Jana Nepomuckého byl plný jeho přátel, hlavně jeptišek z Chestnut Hill College, kde vyučoval a také bydlil. Z Texasu zde byl Otec biskup Jan L. Moř-

kovský, z Washingtonu, DC redemptorista Otec Novák a plukovník Kašpar - Pátý.

Řady katolických exulantů stále řídnu. Koncem dubna jsem byl na pohřbu v Denveru. Zemřel tam ve věku 77 let Vladimír Stelšovský, abiturient vyšší lesnické školy v Písku. Od roku 1930 až do roku 1948 věrný zaměstnanec hraběte Kolowrata v lesích na Přimdě a Dianabergu. V emigraci byl dobrým přítelem zesnulého Dr. Františka Hradila, též v Denveru žijícího.

Tak jsem si obnovil vzpomínky na eucharistický sjezd z roku 1976 a vynikající podíl Dr. Němce na úspěchu české účasti.

S nejlepšími přáními Zdař Bůh. Zapadlý vlastenec v Pensylvánii Dr. Vlad. Neumann ***

Další podrobnosti o pohřbu Msgr. L. Němce nám tele-

fonoval Njd. Otec biskup Mořkovský z Houston, TX.

Mše sv. v kostele za † Msgr. L. Němce se zúčastnili hlavně sestřičky z koleje Chestnut Hill a slovenští farníci kastela, jinž Msgr. Němec po dvacet přicházel sloužit mši sv., vypomáhat a zpovídat. Ve svém kázání velmi pěkně zhodnotil osobnost a dílo Msgr. L. Němce nynější místní farář slovenského původu Otec Laudecký. Kardinála Krolla, který se nemohl pohřbu zúčastnit, zastupoval světící biskup filadelfské arcidiecése Msgr. Graham. Pak přidal Otec biskup Mořkovský do telefonu ještě zprávu o výroční poutní mši sv. v České národní kapli v bazilice Neposkvrněného Početí Panny Marie ve Washingtonu, DC, kterou tam sloužil, a které se zúčastnilo 70 krajanů a exulantů. S Otcem Novákem, pluk. Kašparem - Pátým a s panem St. Brožkem z Passadeny, CA se shodli na tom, že by NSČK měl organizovat pouť z různých částí USA i Kanady do České národní kaple každým rokem. Za tím účelem je nutno stanovit společné datum, které by nejlépe vyhovovalo většině a tak se předešlo pořádání jiných krajanových podniků v tentýž den. - Za to vše jsme v redakci H.N. Njd. Otcí biskupovi Mořkovskému upřímně vděční. ***

Další část článku o životě Msgr. L. Němce je podle článku redaktora p. Emila Petříka.

Mezi nejzasloužilejší naše exilní kněze patřil rodák ze Starého Města u moravského Velehradu Msgr. dr. Ludvík Němec. Jak zaznamenává direktář SVU - Československé společnosti pro vědy a umění - narodil se 10. října 1913. Studoval bohouvědu na Karlově universitě, pak na římském Angelicu. Svá studia zakončil doktorátem z bohosloví na Katolické universitě ve Washingtonu roku 1953 a to dizertačním spisem o „Poměru mezi státem a církví v Československu.“

Kněžská cesta tohoto zasloužilého kněze a pilného historika začíná theologickou fakultou v Praze, kde jeho profesorem byl pozdější český primas kardinál - arcibiskup Josef Beran a mezi přednášejícími děkan Karlova vysokého učení - světoznámý znalec Byzance a pozdější prof. Harvardovy university Msgr. dr. František Dvorník. S ním se znovu sešel v byzantském oddělení Harvardovy university ve Washingtoně v mužném věku i Otec Němec a věnoval svému příteli a učiteli většinu svých objevných spisů.

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA
 naopomeňte navštívit náš obchod a prohlédnouti si bohatý sklad importovaného zboží.

Jako nové věci z keramiky máme:
 15" talíř s nápisem „Věrné milování“ a Mařenka a Jeník.
 Také talíř s nápisem „Ej od Buchlova větr věje“ a nevěsta a družičky.
 Čutory 8" - \$47.50; 4" - \$17.50.
 Soubor 5 muzikantů - \$65.00.
 Mísa na buchtu s držáky 10" - \$48.50.
 Velký výběr váz a talířů různých velikostí a vzorů.
 Mlýnky na maso č.5 - \$28.50, č.8 - \$30.50, č.10 - \$34.50
 Mlýnek na mák \$29.75
 Struhadla na housku - menší \$9.75, větší \$16.50
 Kráječ knedlíků \$9.50 - Strojek na halušky \$14.50
 Formičky na ořechy - 50 za \$8.50
 Pracny 35c za kus. Mák \$1.89 lb. Kmín \$1.89 lb.
 Vanilkový cukr 5 balíčků za \$1.85
 Automapa Československa \$3.25
 Autoatlas Československa \$6.50
 Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník \$6.50
 Trnka: Česko-anglický a anglicko-český kapesní slovník \$5.95
 Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50
 Výlohy za poštovné:
 Na objednávky do \$5.00 - \$1.50. Od \$5.00 do \$25.00 - \$2.50
 Od \$26.00 do \$50.00 - \$5.00. Od \$51.00 do \$100.00 - \$7.50
 Od \$100.00 výše - \$10.00
VIDEO KAZETY - pište si o seznam
 Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

TUZEX
 Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa - vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd., BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Letní Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
 hodiny: V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
 V neděli zavřeno.

V Československu se jako kněz před odchodem do exilu, dal do služeb biskupa a pozdějšího kardinála Štěpána Trochty v Litoměřicích. Byl profesorem a administrátorem arciděkanství v Liberci. Před zatčením se zachránil útekem do Západního Německa a odtud se dostal s uprchlíky z Unterjetigenu do Bagnoli v Itálii, kde jim duchovně a hospodářsky pomáhal.

Brzy po likvidaci italského uprchlického tábora jej vidíme v kněžském působení mezi krajany v Dickinsonu v Jižní Dakotě. Brzy přispíval do chicagského českého deníku „Národ“ a dvojtýdeníku „Katolík“ svými učenými články. Chtěl však dostudovat. Pomocí Otce opata Ondráka studuje na Katolické universitě ve Washingtonu s opatovými řeholníky. Mezi nimi byl i dnešní arcibiskup v Dubuque Daniel Kučera, metropolita Iowy.

Dr. Němec brzy vydává svým

nákladem rozšířeně svůj dizertační spis „Church and State in Czechoslovakia“. V něm shromáždil anglicky přetřené a jedinečné dokumenty o údělu a pronásledování církve v Československu komunisty. Spis zůstává toho trvalým svědectvím! Úvodní slovo k tomu napsal opat Ondrák. Ten také brzy prof. Němce požádal, aby převzal od už churavého Otce Augustína Studeného, O.S.B. a dokončil jeho výzkum o účtě Pražského Jezulátka. V Chicagu v benediktinském tisku se Dr. Němec tomu úkolu podvolil a značně celé dílo rozšířil svými dalšími objevy. V Benzinger Press a v nakladatelství pak vychází spis „Infant of Prague“. Stává se nejhledanější knihou trhu, tzv. „Bestseller“. Obsahuje dějiny úcty k Pražskému Jezulátku a její rozšíření po celém světě.

Ještě za pobytu ve Washingtoně přísluší jako arcikněz opatu Ondrákovi při

pontifikálních bohoslužbách za svobodu Československa, pražského arcibiskupa Berana a všech politických vězňů. Účastní se modliteb za Československo, které měl v Kongresu Spojených států opat Ondrák a jeho různých akcí; na příklad Unionistických sjezdů v opatství Svatoporkopském pro sjednocení křesťanů, konaných po způsobu umlčených unionistických sjezdů na moravském Veléhradu. Ale hlavně dále studuje a píše česky i anglicky.

Zprvopočátku působí v pennsylvánském Braddocku u Pittsburghu. Později na filadelfské universitní koleji „Rosemont“. Nakonec vyučuje u v. Josefa na koleji „Chestnut Hill“ u Filadelfie. Není proto divu, že filadelfský arcibiskup John kardinál Krol, který jej dal povýšit na papežského prelata se o prof. Němce vyjádřil Dr. Stráneckému: „je to nejučenější a nejplodnější kněz mé arcidiecése.“

Roku 1966 po velikonocích vítá ve Washingtoně „osvobozeného“ českého primase, pražského arcibiskupa Josefa

kardinála Berana spolu se svými přáteli Fuskovými a bývalými redaktory českého benediktinského tisku Dr. Stráneckým a E. Petříkem a washingtonskými krajany - uprchlíky. A po 11 letech vede ve Filadelfii českou sekci Mezinárodního Eucharistického kongresu Čechy z Chicaga vedl na kongres Otec Karel Kolek. Za rok nato jsou spolu s kardinály Krolem a Tomáškem svědky v Římě svatořečení prvního amerického světce - misionáře Jana Nepomuka Neumanna, rodáka z českých Prachatic, který jako 4. biskup ve Filadelfii spolu vybudoval americké katolické školství. Právě v kostele sv. Petra, kde je tělo 1. amerického mužského světce pochováno, zásluhou Msgr. Němce se konalo české oddělení Eucharistického kongresu.

Snad největším Němcovým dílem je, že na návrh washingtonského předsedy Cyrilometodějské ligy Eduarda Fuska, se Msgr. Němec stal předsedou a hybnou pákou postavení České národní kaple ve Washingtoně. Němcově

houževnatosti se tak podařilo zbudovat Mariánskou kapli, zasvěcenou Panně Marii Hostýnské, kde je vypodobněno „České nebe“, připomínající naše české světce a světice. Při vchodu je symbolická socha sv. Jana Nepomuka Neumanna. Po svěcení kaple - (nyní washingtonským kardinálem Hickleyem) - byl v proslulém hotelu Hilton - Washington banquet k počtě nyní českého primase kardinála Tomáška, který se nemohl dostavit, ale byl zvláště pozdraven i zástupkyní presidenta Reagana. Základní kámen kaple posvětil ve svatyni předtím sám papež Jan Pavel II.

Zdaleka není vystižena osobnost vždy nadšeného prof. Němce. Kromě své rozsáhlé činnosti přispíval o nás články do „Katolické encyklopedie“. Až moravský metropolita Antonín Cyril Stojan, kdysi čs. senátor, bude povýšen k účtě oltáře, Němcovo anglické dílo o 225 stránkách „Antonín Cyril Stojan, Apostle of Church Unity“, vydané v nakladatelství „Don Bosco Publication“, k tomu iistě přispěje...

Magr. JAN EV. KUKRÁL 50 LET KNĚZEM

V East Bernard, západně od Houston (Texas) oslavil v tichosti zlaté jubileum svého kněžství Magr. Jan Ev. Kukrál.

Narodil se v jižních Čechách v nevelké vsi Chrást'any, okr. Týn nad Vltavou. Prvých pět let gymnasia studoval v Písku a pokračoval pak v Praze na anglickém gymnasiu. V Praze započal bohoslovecká studia na theologické fakultě Karlovy univerzity. Ale po čase se vrátil do své jihočeské diocése a dokončil bohosloví v českobudějovickém semináři. Na kněze byl vysvěcen 19. června 1938 v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích. Ve staré vlasti působil 10 let na Chodsku. Pět let byl kaplanem ve Kdyni na Šumavě a r. 1943 se stal farářem v poutním místě chodského kraje u P. Marie v Loučimi. Hned po února 1948 byl několikrát vyšetřován komunistickou policií; aby unikl žalářování, odešel již na jaře 1948 do exilu. Po krátkém

pobytu v Německu a ve Francii odejel již v létě 1948 do Spojených států. Zakotvil v diecési Galveston - Houston.

Nejdříve kaplanoval v East Bernard, Tex. (kostel Povýšení sv. Kříže) potom dlouhá léta spravoval farnost St. Mary v Texas City a svou horlivostí a obětavostí se zasloužil o její rozmach a zvelebení. Tamní osadníci při farní škole postavili společenské a kulturní středisko, které k počtě svého dlouholetého duchovního správce nazvali „Kukrál Center“. Od r. 1967 do r. 1975 působil jako farář kostela sv. Kříže v East Bernard. Sv. Otec Pavel VI. jej r. 1972 jmenoval monsignorem. Ze zdravotních důvodů odešel r. 1975 do pense, kterou tráví (jako pastor - emeritus) v malém tichém domečku, uprostřed úrodných lánů u East Bernard.

Blahopřejeme milému monsignoru Kukrálovi k jeho 50. jubileu působení na vinici Páně a přejeme mu dobré zdraví. Obzvláště srdečné pozdravy tlumočíme od všech rodáků z jižních Čech i z Chodska. -un

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Teprve dnes ve středu 10. srpna se v redakci H.N. v zármutku dovídáme o smrti opravdu upřímného, poctivého, neúnavného a obětavého národního pracovníka a exulanta, pana

JUDr. VLADIMÍRA KUČERY,
z Lincoln, NE.
(2511 N. 46 Street, 68504)

kterého mnoho našich čtenářů znalo osobně zvláště v Nebrasce, a z jeho cílevědomé národně - kulturní práce, i řada jiných po celé Americe a Kanadě.

Narodil se v Brně na Moravě v Československu a v Lincolnu, NE, zakotvil na své cestě exilem v plném mužném věku už před 39 roky.

Po maturitě studoval práva na Masarykově universitě v Brně, kde promoval, a pak ještě pokračoval ve studiích národohospodářství na Karlově universitě v Praze a žurnalistiku v Paříži.

S takto - na svou dobu a možnostmi chudého studenta - nabytým rozhledem po světě, zapojil se záhy po návratu domů do politické práce Čs. strany lidové a stal se brzy šéfredaktorem jejího kvalitního moravského orgánu „Národní obroda“.

Po svém příchodu do USA z uprchlických táborů v Evropě se hlavně modlil a prosil o inspiraci, jak žít v exilu užitečně pro nesvobodnou rodnou vlast a zároveň pro krajanskou Ameriku. A Bůh, v něhož pevně věřil, mu brzy ukázal k obojímu. Když se stal profesorem češtiny na universitách UNL a UNO, brzy pochopil, jak má na to jít „po americku“, aby skutečně probudil v České Nebrasce živý zájem o rodnou řeč jejích farmářských podnikavých pionýrů a připomínal jim novou nesvobodu své rodné vlasti pod komunistickým režimem.

Co všechno v Nebrasce podnikal, založil, obnovil, napsal a úspěšně „rozjel“, o tom přineseme v H.N. zvláštní článek někdy příště, protože Dr. Kučera si to skutečně zaslouží.

Před několika lety odešel do důchodu, ale pracoval a budoval Českou Nebrasku neúnavně i nadále. O tom by nám mohl něco napsat jeho věrný „žák a blíženeček“, rodilý Čechoameričan Alfred Nováček z Dwight, NE.

Na Boží zavolání odešel ze svého rodinného kruhu ke svému Stvořiteli po delší chorobě ve středu 3. srpna 1988 a po zádušní mši sv. v kostele Panny Marie v Lincoln, NE, byl v doprovodu velkého počtu universitních kolegů, žáků, přátel a lidu z celé České Nebrasky pochován na místním hřbitově.

V sobotu 13. srpna budou za něho obětovány naše pravidelné české bohoslužby u Panny Marie Svatohorské v Cicervu v 6:15 hod. večer. Všichni, kdo jste ho znali, vzpomeňte si na něj s námi alespoň tichou modlitbou.

REDAKCE HLASU NÁRODA

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TURON, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING

SERVICE

24 HOURS

☎ 387 - 7000

Iránský lid je už vládou Chomeiniho unaven a války s Irákem má už až „pokrk“

Dne 4. srpna byl v Teheráně veřejně oběšen jeden z politických vůdců hnutí Mujaheddin Khalq, které vede partizánskou válku proti režimu Chomeiniho. Jeho jméno nebylo nakonec iránskými sdělovacími prostředky odhaleno. - Nehdi Bazar-gan, první ministerský předseda Chomeiniho režimu po svržení šacha v únoru 1979 a Ibrahim Yazdi bývalý ministr zahraničí revolučního Iránu, uveřejnili do pis, ve kterém ostře kritisovali Chomeiniho, že vedl Irán „po stezce pohromy“ a důrazně jej žádají, aby už rezignoval. Jeho režim vyniká nad jiné korupcí, neschopností a špatným vedením. Iránský lid je dnes zklamán revolucí a jejím neúspěchem. Dnes se oba titi bývalí „chomejnovci“ skrývají, aby nebyli zatčeni a popraveni. -

A jak si přitom všem denně žije starý aytollah Chomeini?

Zahra Mostafavi, jedna ze tří dcer Chomeiniho, vyjevila studentům jedné střední školy v Teheránu, že její 88-letý otec je prý velmi dochvilný. Každý den přijde k obědu přesně v 1:20 P.M., denně ve stejnou hodinu ráno vstává a ve stejnou hodinu večer jde spát. Prochází se třikrát denně, pokaždé přesně 20 minut, ukazují-li jeho hodinky, že se vrátil ze své procházky příliš brzy, prochází se dále, až dosáhne 20 minut. Také nosí okolo krku na šňůře malý transistorový přijímač, aby věděl nejnovější zprávy ze světa. Obvykle prý poslouchá BBC Persian Service. Sedmkrát denně si čte z koránu. Dlouhou chvíli si krátí sledováním na videokasetě různých zábavních programů, včetně Mickey Mouse a jiných obrázkových vyprávění. Hlavní část jeho dne v bytě na severním předměstí Teheránu, zvaném Jamarán, je věnována vrchnímu vedení země, přijímání návštěv vládních a náboženských osobností a rozhodování o případech, které mu jsou předloženy.

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.

Pišťe na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. Box 176

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

NINA SVOBODOVÁ

*Dům u
Božího
oka*

(Pokračování z min. čísla)

Na zvláštní přání nevěsty oddával otec Pavel Jiří Berkovec, a paní Kateřina si při tom obradu upřímně zaplakala, protože otec Pavel hovořil k snoubencům tak krásně. Vůbec, nad tou svatbou jako by spočíval závoj šera a podivného hoře a snad bylo namístě, že v tom kostele, v němž se chvěla již předzvěst budoucího přehořkého odsvětvení a uzavření, kráčela nevěsta k oltáři v šatech barvy teskně modré, s mrazivě bílými květy v náručí a s ještě mrazivějším pohledem v očích.

Proti nevěstě, jež vypadala jako by vystoupila ze sněhové závěje nebo z ledové jeskyně, ztělesňovala Tereza celým svým vážným a líbezným zjevem jemné a moudré vyrovnání ducha i srdce. A její tvář, lehce stísněná širokým kloboukem s růžovými květy, přitahovala k sobě zraky všech, kdo se shromáždili v kostele, aby byli přítomni svatbě jediné dcery chvalně známého zahradníka a měšťana pražského, Hudce.

Paní Kateřina téměř litovala, že u oltáře nestojí na místě Růženy Tereza, tak jak je, v těch zelených šatech, s kyticí růžových karafiátů. Ovšem ne s Fesslem, protože na tom, Pán Bůh odpust, není nic jiného než ten krám v široké ulici. Zato však Langweiler . . .

Ano, to bude správný a pravý ženich pro Terezu. Svatba nebude sice na Karlově, může však být v Emauzích, to je také krásný kostel, svatební průvod se tam má kde rozvinout, a oddávat bude také doktor Pavel, za tím se vypraví pantáta, jemu ten učený kněz neodepře.

Družičky budou dcerky ze sousedství, je jich zde jako včel v roji, a svědek? Nu pantátek a Tereza by si možná přáli toho moravského sedláka, rychtáře Zemana, ale ona, paní Kateřina, má jiný nápad. Proč by to musil být právě sedlák, když je zde doktor práv, advokát? A třebaže ten sedlák pochází z rodu svobodnického a vede si kroniku a počítá své předky právě tak jako „páni od stavu,“ bude pražský advokát přece jen svědkem vítanějším.

Je pravda, paní Kateřina zná doktora Šlechtu sotva něco přes rok, je si však jista, že neodmítne a Tereze poslouží svědectvím. Je to vlídný a jemný pán, pravý patricij, člověk se vlastně nepřestává divit, jak se stalo, že si doktor Šlechta od první zdvořilostní návštěvy, kterou vykonal u Skálů a Danešů krátce po narození maličké Terezy, dům „U Božího oka“ tak oblíbil.

Přišel osobně objednat i dříví pro dům, ačkoli by na takovou objednávku býval dobře stačil písař z jeho kanceláře, a nyní sem dochází, ne sice pravidelně, ale přece každý druhý týden, říká, že se musí podívat na malou slečnu, že byl něco jako její první postilion, a že tedy vážená paní matinka dovolí, aby se potěšil, jak děvčátko prospívá na těle i na duchu.

Posedí pak s domácími, pohovoří o novinkách ze světa a samozřejmě ani jediná návštěva se nemůže odbyť bez nějaké vlídné pozornosti pražského patricije, ať už to je nejjemnější tabák do pantatinkovy a Skálovy tabatěrky či kytička nebo jemný bonbón pro dámy. A protože se v rozhovoru přišlo velice brzy i na Tereziny záliby, či jak panímaminka říká „končičky“, nemine návštěva bez knížky nebo bez hudby.

Doktor Šlechta přináší Tereze knihy německé a francouzské, z němčiny hlavně spisy Goethovy, Schillerovy, Lessingovy, z francouzštiny verše Corneillovy, Racinovy, dopisy paní Sevigné i krásně, půvabnými rytinkami opatřené časopisy, a Tereza mu se stejnou ochotou oplácí půjčováním knih svých, hlavně starších českých, a někdy zahraje i na spinet a zazpívá svým příjemným teskným altem.

Paní Kateřina se při každé návštěvě samozřejmě trochu pochlubí i svým proslaveným pohostinstvím a doktor Šlechta je rád přijímá. Není sice zvláštní jedlík, ale zato jí s chutí. na takového hosta je radost pohledět. I do té „sekačky“ Žofie jako by vjela zvláštní jiskra, když je doktor Šlechta na návštěvě. Točí se v domě, jako by z jejího počtu let spadly dobré tři

knížky, a její černé ostřížící oči hledí do světa mnohem veseleji než jindy.

Pouze Jan Skála při doktorových návštěvách nějak divně zahlíží, asi tak, jako když žárlí na svou mladou ženu, ale takové kabonění a podezírání je panímamince k smíchu. Vždyť advokát je ženatý, má mladou, zámožnou a jistě hezkou paní a tedy iaké hlouposti? Škoda, že tu paní dosud nikdy nepřivedl, prý trochu churaví, ale vážného to asi nebude nic, a na Terezině svatbě se konečně lidé od „Božího oka“ setkají i s paní Šlechtovou.

Tak tedy věc je na nejlepší cestě a jakmile se Filip Langweiler vyjádří - panímaminka nepochybuje, že to bude co nejdřív, pravděpodobně již příští neděli. Určí se datum sňatku i zasnoubení a pantáta pak hned požádá doktora Šlechtu, aby jim prokázal tu čest a poctil mladý pár svědectvím na jejich svatbě. Opravdu, všechno bylo dobře uváženo a připraveno a panímaminka Kateřina mohla s důvěrou hledět vstříc věcem budoucím.

A v té chvíli, kdy se rozšafná paní Kateřina oddává snům, které pro svou praktickou podstatu lahodí jejímu hospodářskému duchu, vchází na dvůr ohrady mladá žena v bílém čepečku a v širokém, teplém šátku na ramenou. Na předloktí levé ruky nese proutěný koš, jaký používají k nákupům služebné z jemnějších pražských domů, a její nevysoká, velmi štíhlá postava se lehce sklání k čtyř- až pětiletému hošíkovi, který poskakuje po levém boku. Žena kráčí mlčky, pohazuje lehce do taktu svých kroků malou hlavou, zdobenou čistě bílým nažehleným a naškrobeným čepečkem, zpod něhož uniklo na štíji několik kadeří.

Vešli do ohrady. Žena krokem poněkud uspěchaným, jako ti, kdo mají před sebou ještě mnoho a mnoho úkolů a povinností, chlapec čiperný a poskakující jako kůzle, zvědavě hledí velkýma temnými očima na matku, jak hovoří se silným drvoštěpem v modré kamizole, jak prohlíží dřevo, vybírá je a jak ta velká polena i menší polínka voní krásnou, svěží vůní.

Žofie, která právě vyběhla z domu na dvůr, zpozorovala tu dvojici. Chlapec, živý jako jiskra a přece poslušný nejen na slovo, ale dokonce na pouhý pohled, zalíbil se Žofii tak, že si k nim zamířila, aby se na chlapce podívala zblízka a aby promluvila též nějaké dobré slovo s jeho matkou. I ta mladá žena se Žofií líbí. Je na ní sice všechno velice skromné, téměř chudé, ale přece jen mimořádně čisté a úpravné. Bude to asi manželka nějakého chudšího řemeslníka a přišla do ohrady, aby se zásobila dřívím na zimu, protože jí takto přijde palivo levněji, než kdyby je kupovala po košíku nebo nůši u hokynáře.

Žofie se přiblíží k té dvojici, jako by hledala na dvoře Vojtěcha nebo některé ze služebných děvčat, ale protože její přímá povaha nesnese ani v maličkostech jakýchkoli záminek nebo předstírání, skloní se k chlapci. Dítě si hraje s odřezky dřeva, zvedá je v buclaté ruce a nadšeně je přistrkuje k nosíku. „Voni, voní“ upozorňuje hlasitě a jeho tvářička rozkvétá blažeností.

Žofino srdce zalije teplá vlna něhy k tomu dítěti. „Voni, to víš, že voní, synáčku, vždyť k nám připlavalo z lesů,“ říká, naklání se k dítěti.

Chtěla by si s ním pohrát, třeba i proběhnout po dvoře, Žofie má dosud rychlé nohy a v ohradě běhá jako mladá dívka, nejraději by však přece vzala chlapce do kuchyně nebo ještě lépe do své světničky, dala mu tam nějaké jablko, hrst ovoce a kus buchty nebo talíř domácího pečiva od neděle, připravily je s panímaminkou tak, že ještě dnes, ve středu, se jen rozšypá.

Jak jí to dítě připadá známé! Hnědé oči v hezké tváři, kučerky narudle bronzové barvy, které se v odpoledním slunci lesknou jako prožehnuté ohněm. Žofie zná ty vlasy, i ty oči, a přece si nedovede vzpomenout, u koho je viděla. U ženy? Ne, tím je si jista, má spíš na mysli podobu muže, kterého nejednou viděla, s nímž se v životě setkávala, a přece ať přemýšlí sebeúporněji, nemůže a nemůže si vzpomenout.

„To je hezký chlapec,“ řekne a její hlas připojuje k prostým slovům celou stupnici radostného obdivu, kterou by „sekačka“ snad ani nedovedla vyjádřit slovy, „jakpak se jmenuje?“

Obrací se s tou otázkou k matce, cítí, že je vhodné i ji oslovit, udělat jí radost vlídným slovem a pozvat dále do domu.

„František Filip Hodan,“ odpovídá dětský hlásek, vážný, trochu slavnostně laděný a neobyčejně zřetelný —

Filip! To jméno udeřilo v Žofii sluch tak prudce, jako by vedle ní vystřelili z děla. A v jedné vteřině jí celou prošlehlo poznání, oslnivé jako světlo blesku.

Tedy Filip - proto ta podoba . . . Ale ne, Žofie, teď nesmíš plesknout nic nepředloženého, nejprve se musíš přesvědčit, všechno si ověřit a pak . . . Na zlomek vteřiny se kmitne před Žofiinými očima Terezina tvář jemného profilu, jako malovaného na skle. A Žofie se sklání k hošíkovi.

„I ty můj milej synáčku, to z tebe musí mít tatínek radost, když tak pěkně mluvíš, vid', ale my si tady povídáme na takovém povětrí a to není nic pro tebe, Filípku.“

Užila úmyslně druhého jména a obracejíc se k matce, jež zde stojí, náhle plna rozpaků a snad i jakési podivné bázně, zve ji dovnitř do domu. Žena se poněkud zdráhá, nemohu přece paní obtěžovat, zato chlapec se hned chytá Žofiiny ruky a usmívá se do její tváře nejen malými, růžovými ústy, ale i pěknými, sametově hnědými očima.

„No tak pojďte, maminko, pojďte,“ pobízí bodře Žofie. „Naši hoši už to dříví vyřídí i bez vás, ti dobře vědí, co a jak, a vám zatím neuškodí chvílka u kamen, ono to u nás v Podskalí zpropadeně fouká.“

Mladá žena děkuje, stále ještě na rozpacích, a vypadá jako člověk, který neví, má-li zůstat nebo odejít.

„Nu, snad se váš znejmilejší mužíček nebude hněvat, když u mě nějakou chvíličku pobudete. Do večera je ještě času dost a tatínek tě nebude hubovat, když přijdeš dnes později, vid' chlapče?“

To již kráčeji dvorem k domu, chlapec se drží Žofie za ruku, matka dva kroky za nimi, nejistá a rozpačitá, jako člověk, kterému není dosti volno z prokazované pozornosti, ale který se jí neodvážá odmítnout.

(Pokračování příště)

COSMOPOLITAN LEAGUE SUPPORT BETTER WEAPONS FOR POLICE

The Cosmopolitan Democratic League of Cuyahoga County composed of delegates from major nationality groups announced that a resolution was passed at its last Delegate Assembly meeting to support the efforts of Councilman Michael Polensek (D-Ward 11 of the City of Cleveland) to have the Cleveland Police equipped with 9 M/M semiautomatic handguns. Presently, the Cleveland policemen are using the 38 - caliber revolvers which holds only six shots and are reloaded one round at a time. The 9 M/M is reloaded more swiftly with a 14 shot clip. The updating of weapons is critically necessary because criminals are using vastly superior weapons such as so-

phisticated automatic maching guns. The 9 M/M pistol is necessary for self-preservation of police and the law abiding citizens. Major police departments throughout the United States and Greater Cleveland suburbs have already adopted the 9 M/M as standardized equipment.

The League, founded in 1933, was organized to consolidate nationality groups into united and progressive civic action.

BLACK RIBBON DAY RALLY IN BRANTFROD

The Rally will commence at City Hall on August 21st, at 3:00 P.M. The date was chosen to make it possible for people from Brantford to participate also in the Rally held in Hamilton on August 23rd.

We urge you to attend and help Brantford to make it a success. Audrius A. Stonkus

VELIKÁ PŘÍLEŽITOST PRO ŽIVOTNÍ KARIÉRU

„General Development Corporation,“ jedna z nejrychleji rostoucích firem na Floridě, hledá schopného, iniciativního a průbojného

OBCHODNÍHO ZÁSTUPCE

pro chicagskou oblast; - (celodenní anebo částečné zaměstnání). Kvalifikované zájemce zdarma zapracuje. Licence není nutná. Časově výhodná (pohyblivá) pracovní doba. Výborná provize a pojištění. Uchazeči znalí cizích jazyků mají přednost.

Pro interview volejete:

Ziggy ☎ (312) 452 - 6470

1988 BLACK RIBBON DAY Tuesday, August 23rd - Hamilton

With recent developments within the Soviet Union regarding attempts for democratization and the pulling out of troops from Afghanistan, many in the West have now rejected the so-called „evil empire“ view of the Soviet Union.

It is most essential, therefore, that new developments within the Soviet Union be viewed cautiously and with due consideration of the past behaviour of the Soviet Union towards much of eastern Europe, Afghanistan and elsewhere throughout the world. Although certain limited strides have been taken by some members of the Communist Ruling Elite towards liberalization. The Soviet government continues to oppress various nationalities throughout the world and to suppress human rights within the Soviet empire.

It is most important that this, the third Black Ribbon Day, educates the public of the continued abuses and lack of basic freedoms within the Soviet empire.

These concerns are most apparent in this, the 20th anniversary of the Soviet invasion of Czechoslovakia and with the 8th year of the genocide within Afghanistan.

The guest speaker for the the 1988 Rally will be Mr. Pierre Renyi, (Hungarian origin) translator, publisher, linguist and editor of the Afghanistan Quarterly. Mr. Renyi will speak on the subject of „Resistance to Communism, the Afghan Struggle. He will also speak on the example of Czechoslovakia as to an attempt by the people to assert their democratic freedoms as well as of what is believed to be going on presently in the Soviet Union, and how these attempts at asserting a new-found freedom were crushed by the autocratic Soviet Regime. Mr. Renyi will outline the very real possibilities that out of the glasnost may come a period of even greater and more severe repression than is currently being experienced.

The Rally will commence at City Hall at approximately 7:00 p.m. and will be preceded by a 24 hour candlelight vigil commencing at 9:00 p.m. on Monday, August 22nd, also at City Hall plaza. I would urge you all to attend and to bring the message to your friends and colleagues in the hopes that we can make this, the 3rd annual Black Ribbon Day, a resounding success.

THE WHITE HOUSE Office of the Press Secretary

July 13, 1988

CAPTIVE NATIONS WEEK, 1988

BY THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA A PROCLAMATION

During Captive Nations Week, we honor the courage, faith, and aspirations of the millions of people the world over who suffer under Soviet domination. They desire, seek, and deserve, as the common heritage of humanity, the liberty, justice, self-determination, and independence we Americans and all free peoples cherish. The citizens of the captive nations daily hear the mighty call of freedom and answer it boldly, sending an echo around the globe to remind totalitarians and all mankind that their voices cannot be quelled - because they are the voices of the human spirit.

Across the continents and seas, the cry for freedom rings out and the struggle for its blessings continues, in the republics of the Soviet Union, in the Baltic States and throughout Eastern Europe, in Cuba and Nicaragua, in Ethiopia and Angola, and in Vietnam, Laos, and Cambodia. It also continues in Afghanistan, despite initial Soviet withdrawal, because the Najibullah regime imposes its will upon the Afghan people. We in America, who have held high the torch of liberty for 2 centuries and more, pause during Captive Nations Week to express our solidarity with those who strive at great personal risk and sacrifice to win justice for their nations. We commemorate as well the many freedom fighters and individuals such as Polish Father Jerzy Popieluszko and Ukrainian poet Vasyl Stus who have given their lives in the imperishable cause of liberty. We cannot and will not shirk our duty and responsibility to insist on the speediest end to subjugation, persecution, and discrimination in the captive nations. We repeat our call for all governments to respect and honor the letter and the spirit of the United Nations Charter and the Helsinki Accords.

Last year's Captive Nations Week Proclamation mentioned four people in the Soviet Union imprisoned for their struggle for national rights. Now, 1 year later, two of them, both Helsinki human rights monitors, remain in internal exile - Viktoras Petkus, a Lithuanian, and Lev Lukyanenko, a Ukrainian. Another, Helsinki monitor Mart Niklus, an Estonian, is still in a labor camp. The last, Gunars Astra, Latvia's highly respected national rights activist, was released in poor health earlier this year after 19 years in Soviet labor camp. He died several months ago at 56 years of age.

America is keenly aware of, and will continue to encourage, the great tide of democratic ideas that now sweeps the globe. We cannot forget decades of tragedy, the tens of millions of lives lost, or the enormity of the suffering inflicted on the innocent. We applaud the courage and faith that have sustained countless people and kept alive the dream of freedom against unthinkable odds. Despite starvation, torture, and murder, the indomitable human spirit will outlast all oppression. We continue to stand ready to cooperate in meeting the just aspirations of the oppressed and needy of the world. We will remain forever steadfast in our commitment to speak out for those who cannot, to seek justice for those to whom it is denied, and to assist freedom-seeking peoples everywhere.

The Congress, by joint resolution approved July 17, 1959 (73 Stat. 212), has authorized and requested the President to issue a proclamation designating the third week in July of each year as „Captive Nations Week.“

NOW, THEREFORE, I, Ronald Reagan, President of the United States of America, do hereby proclaim the week beginning July 17, 1988, as Captive Nations Week. I call upon the people of the United States to observe this week with appropriate programs, ceremonies, and activities, and I urge them to reaffirm their devotion to the aspirations of all peoples for justice, self-determination, and liberty.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand this thirteenth day of July, in the year of our Lord nineteen hundred and eighty-eight, and of the Independence of the United States of America the two hundred and thirteenth.

Ronald Reagan

VOICE OF THE NATION

Msgr. Jaroslav Polc

BLESSED AGNES OF BOHEMIA

Some Council Fathers expressed during the Second Vatican Council an opinion that candidates for Canonization should be persons whose personal example has some meaning for people of our time. In fact a great number of recently beatified or canonized saints are not figures of a remote past. Why then to canonize someone who lived seven centuries ago like Blessed Agnes of Bohemia? Does she have any appeal to our time? She did not even die a martyr as other saints who lived in Bohemia as St. Wenceslaus, St. Ludmila, St. Adalbert and St. John Nepomucene.

Blessed Agnes differs, indeed, from all Bohemian Saints. Much more is known about her than about others. She was born in 1211 as daughter of the first hereditary king of Bohemia Premysl Otakar I and his second wife, a Hungarian princess Cunegunda. The Czech reigning family already had among its members two saints: St. Wenceslaus and St. Ludmila. But there were more Saints on her mother's side and both were living in her time: St. Hedwig, the duchess of Silesia was Agnes' aunt and St. Elisabeth of Thuringia her first cousin. As a three year old girl Agnes was betrothed to one of the sons of St. Hedwig and spent two years in the Silesian Cistercian monastery of Trzebnica. There a daughter of St. Hedwig, Gertrude, a nun, taught little Agnes her first prayers and the rudiments of faith. When six years old, Agnes was sent after the death of her fiance in 1217 to the monastery of Doksany, near Prague, founded for nuns of the

Premonstratensian Order by Agnes' grandmother in order to learn to read. The Morgan Pierpont Library in New York owns a precious manuscript containing the Office of Our Lady and other prayers, which was identified in 1937 as prayerbook of little Agnes and remained in her possession for many years.

In 1219 Agnes became fiancée of Henry VII, the son of Emperor Frederick II. She was sent in Vienna to learn manners at the court of the Duke of Austria Leopold VI. This engagement broke off when Leopold succeeded through political intrigues to engage his daughter to the son of the emperor.

Agnes lived an austere life in Vienna, and decided for the love of God not to marry. Another suitor appeared: the nineteen year of King of England Henry III, but there followed no formal engagement. Finally the emperor himself, after the death of his second wife Jolanda in 1228, asked Premysl Otakar I, for the hand of Agnes. After Otakar's death, he asked once again her brother King Wenceslaus I for her hand. This time Agnes, already eighteen years old, turned to Pope Gregory IX for help and with his approval turned down the offer of the emperor.

Her decision made a deep impression all over Europe. Then she decided to follow in the footsteps of her cousin St. Elisabeth, whose process of canonization was then in course, by founding with the help of her mother and her brother King Wenceslaus in Prague a hospital for the poor, abandoned, and sick. She also founded a confraternity, later an Order of the Crucifers with the Red Star, to care for them.

When she learned about the ideal of Franciscan absolute

poverty, she built in Prague a monastery for the Poor Clares, and entered that Order on June 11, 1234. Soon after Pope Gregory IX named her abbess. The cofoundress of the Order St. Clare of Assisi, was then still alive, and soon entered into contact with Blessed Agnes through correspondence. Four out of five known letters of hers were addressed to Agnes. They praise Agnes' saintly life and encourage her to persevere. In the last letter, written shortly before Clare's death, the Saint of Assisi called Agnes „The half of my soul.”

Blessed Agnes chose a life of utmost poverty, proper to this new Order. When it became difficult for friars to beg food not only for themselves, but also for the cloistered sisters, the Popes tried to include the Poor Clares to accept a minimum of property to ensure in such a way their bare living. Only to the monastery of the St. Clare in Assisi has been granted the so called „privilege of poverty”. Blessed Agnes after some time obtained it for the her own monastery from the reluctant Pope Gregory IX.

An intense prayer and love for neighbor filled her daily life in the cloister. She was helping many poor from the surplus of funds received for her monastery and in person cared for the needs of her sisters. Through her intercession her brother the king pardoned many prisoners. From her also came consolation to many afflicted persons, especially the sick. The Popes turned to her several times for help in diplomatic and political matters. Her mediation brought in 1249 to an end a fratricidal war between his brother King Wenceslaus and his son Premysl Otakar II.

Already during her life she was able to read the mind of people. Many were healed through her intercession.

Through her prayer her niece had been resurrected from the dead. She also predicted many events to happen, for example the death of her nephew Premysl Otakar II on the battlefield, which she witnessed on August 28, 1278 in vision.

The last years of her life were filled with an intense devotion to Christ in the Blessed Sacrament and to his Sorrowful Mother. After the tragic death of Premysl Otakar II plague after plague and hunger decimated the population of Bohemia. In her monastery there was often hardly anything to give to the sisters to eat. Blessed Agnes died on March 2, 1282. Her body was buried in the Marian chapel, and she was immediately venerated as a Saint because of miraculous healings accompanying her burial.

Three decades after her death a friar collected testimonies of sisters who had lived with her and wrote her life. Later, in 1228, petitions of Queen Elisabeth of Bohemia and of representatives of the clergy and laymen were presented to Pope John XXII so that he would „place this venerable and holy treasure, dear to God, upon the candelabrum of public and universal recognition on earth, and insert this virgin into the catalogue of saints. The unfavorable political situation prompted the abbess of Poor Clares in Prague and the Provincial of Friars Minor to repeat the petition to the successor of John XXII. After the Hussite wars, in the fifteenth century, the Poor Clares petitioned the Pope again around 1435, but the remains of Blessed Agnes, required for the process for canonization, had been well hidden in an unknown place for the sake of safety and could not be found any more. New attempts at canonization have taken place later, but for this reason (no body) always without suc-

cess. Finally in 1874 Pope Pius IX confirmed the cult of Blessed Agnes, for centuries called „saint”, so that she could be venerated officially. Rediscoveries of ancient documents around 1930 prompted the Archbishop of Prague Cardinal Karel Kaspar and other bishops of Czechoslovakia to file a new petition with Pope Pius XI. The Second World War interrupted these efforts again, and the course of the Cause. The new Archbishop of Prague Joseph Beran, later Cardinal, took further steps in 1947 while in Rome for resuming the case. The political situation in Czechoslovakia after 1948 interrupted the procedure again. The case was resumed again recently when numerous petitions for the canonization not only from Czechoslovakia, but also from abroad reached the Holy See. Archbishop of Prague Cardinal Frantisek Tomasek asked Pope John Paul II to resume the process. In the meantime all necessary historical documents have been collected in Rome and presented to various commissions so that there is hope that the canonization will take place in the near future.

What then, could the Blessed Agnes tell to the world of today? She must have been like another Mother Theresa of Calcutta to her time. Commemorating the 7th centennial of her death, in a letter of February 2, 1982 John Paul II wrote to Cardinal Tomasek: „...how many men feel that they are lonely, abandoned, sad and desperate, without the warmth of a light of an ideal which does not betray them. Don't they feel a need for an encounter in their life with an Agnes which would bring them peace, joy, happiness and hope?” And he added: „Agnes is not marginal episode of your history. She represents one of the last and most beautiful flowers of the Premysl dynasty, which entered into history with Saint Wenceslaus and with his grandmother Saint Ludmila, baptized by St. Methodius. These are the roots of your national culture. This is your spiritual identity. Conserve jealously this heredity and hand it down to your children! May Blessed Agnes assist you from heaven, as she has assisted the many generations before you during the agitated history of your fatherland.”

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn
 “Only Mama Cooks Better”
 Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon
 Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

- Main Bank
 3322 South Oak Park Ave.
 Berwyn, Illinois 60402
- Manor Branch
 5919 West 35th Street
 Cicero, Illinois 60650
- ALL PHONES:
 484-0800